Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com

Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi

Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της εβδομάδας: 20-27/2/2013

ΤΟΠΙΚΑ

ΤΟΠΙΚΑ

Πρώτος γύρος προεδρικών εκλογών:

Τα όρια της δεξιάς, οι στρατηγικές κινήσεις των ψηφοφόρων και οι πολλαπλοί διχασμοί στην ελληνοκυπριακη κοινότητα

Τα αποτελέσματα του πρώτου γύρου των προεδρικών εκλογών ήταν μια έκπληξη. Σε ένα γενικό πλαίσιο, οι τάσεις είχαν καταγραφεί στις δημοσκοπήσεις της προηγούμενης περιόδου – ο κ. Αναστασιάδης δεν φαινόταν να συσπειρώνει τα ποσοστά των κομμάτων-παραγόντων των υποστηρικτών του, ενώ στη μάχη για τη δεύτερη θέση προηγείτο ο Μαλάς. Από εκεί και πέρα ωστόσο, η ακριβής καταμέτρηση των τάσεων διέφυγε σαφώς από τις δημοσκοπήσεις και αυτό καταγράφηκε με εντυπωσιακό τρόπο στα λάθη των exit poll, τα οποία, όχι απλώς εξέλεγαν τον Αναστασιάδη από τον πρώτο γύρο, αλλά και του έδιναν και ως χαμηλότερο ποσοστό το 48%. Και στους άλλους δύο υποψήφιους ωστόσο, υπήρχε σαφής έλλειψη στη διάγνωση των δυναμικών.

Οι περισσότερες δημοσκοπήσεις τοποθετούσαν το Μαλά και το Λιλλήκα γύρω στο 20% και η εκτόξευσή τους - έστω και με αναγωγή - στα 25% και 27% ήταν σαφώς πάνω από το κλίμα, το οποίο κατασκευαζόταν – συνειδητά ή μη. Πέρα από την προσπάθεια να κατασκευαστεί κλίμα, υπήρχε σαφώς και το φαινόμενο της «κρυμμένης ψήφου», όπως ορθά παρατήρησε ο Χ. Χριστόφορου στη συνέντευξή του στο Φιλελεύθερο την Κυριακή των εκλογών.

«Σήμερα, φαίνεται ότι υπάρχει μεγάλο ποσοστό απόκρυψης ψήφου στο χώρο του ΑΚΕΛ, ίσως λόγω της μεγάλης πίεσης που δέχονται ο Πρόεδρος, η κυβέρνηση και το κόμμα από την δυσαρέσκεια της πλειοψηφίας των εκλογέων.»

Αν πρόσθετε και την κατασκευή αυτού του κλίματος από την συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ, τότε τα δεδομένα θα ήταν πιο σαφή.

**Υποστηρικτής της δεξιάς
την ημέρα των εκλογών
η ώρα 6 μμ.**

Τα όρια της δεξιάς και η απώλεια της νομιμοποίησης

Ο κ. Αναστασιάδης ξεκίνησε την προεκλογική εκστρατεία, επίσημα, πριν ένα χρόνο και ανεπίσημα από το 2010. Οι κινήσεις του υπήρξαν αλλοπρόσαλλες - τη μια απέτρεψε την εκλογή Κάρογιαν στην προεδρία της βουλής, ενώ την άλλη βασίστηκε σε αυτόν για εκλογή ενός γύρου, ενώ ανάλογες κινήσεις έκανε και στο κυπριακό - αλλά απολάμβανε μια εντυπωσιακή εύνοια από την συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ. Είχε δύο εφημερίδες, Πολίτης-Αλήθεια, που τον στήριζαν φανατικά - σε βαθμό απώλειας κάθε εγκυρότητας, ως κάπως ουδέτερη εφημερίδα για τον Πολίτη - ενώ είχε σαφή εύνοια και από μερίδα της αρχισυνταξίας - και μάλλον της γενικής γραμμής - στο Φιλελεύθερο και τη Σημερινή. Έλεγχε, ταυτόχρονα και τα τρία ιδιωτικά τηλεοπτικά κανάλια, όπως φάνηκε και στο τελευταίο debate – ο μεν διευθυντής ειδήσεων του Σίγμα ανήκει στο χώρο του ΔΗΣΥ, ενώ στον Αντένα και το Μέγα η σκιά των ιδιοκτητών, που προτιμούσαν τον Αναστασιάδη από το Μαλά ήταν επίσης σαφής, ενώ, όπως φάνηκε και με την αστεία προσπάθεια των Καρεκλά και Θεμιστοκλέους να συγκαλύψουν ακόμα και την τελευταία στιγμή την γκάφα με τη δήθεν δήλωση Σόιμπλε, είχε επίσης μια ευνοιοκρατική συγκάλυψη και στο ΡΙΚ.

Στον πολιτικό χώρο, εξασφάλισε την στήριξη του επίσημου ΔΗΣΥ και παραγόντων από αλλα μικρά κόμματα, υποσχόμενος τα πάντα με τις νέες θέσεις - υφυπουργών και άλλων – την τελευταία στιγμή ανακοίνωσε και κάτι για το περιβάλλον λ.χ. - ως το αντίτιμο. Με τέτοια δεδομένα, το αποτέλεσμα για τον κ. Αναστασιάδη ήταν αποτυχία – κατέγραψαν, σαφώς, μια απόρριψη που δεν θα είχε κανένας άλλος υποψήφιος με τόση στήριξη και σπρώξιμο. Κανένας πρόεδρος μέχρι στιγμής δεν εξασφάλισε τέτοιο ευνοιοκρατικό πλαίσιο και να μείνει σε ποσοστά του 45%. Ο Βασιλείου είχε εξασφαλίσει 44% με τη στήριξη μόνο της αριστεράς, ενώ το 1998, ο μεν Ιάκωβου είχε τη στήριξη του επίσημου ΔΗΚΟ, αλλά είχε απέναντι του ένα σαφώς εχθρικό πλαίσιο στα ΜΜΕ, το οποίο φάνηκε στο δεύτερο γύρο έντονα. Ο Τ. Παπαδόπουλος, αντίθετα, τα κατάφερε από την πρώτη Κυριακή - και μάλλον ο κ. Αναστασιάδης ήλπιζε να επαναλάβει εκείνο το σκηνικό - αλλά όσον αφορά στα ΜΜΕ είχε απλώς μια ισορροπημένη παρουσίαση.

Η εκλογή από τον πρώτο γύρο θα είχε δύο πλεονεκτήματα για τον κ. Αναστασιάδη: θα του έδινε μια νομιμοποίηση για κινήσεις, που δεν θα είχαν στήριξη από την κοινωνία, ενώ θα τον έθετε και σε λιγότερες πιέσεις μετεκλογικά, αν είχε εκλέγει.

«…είναι πιθανό μέρος των κεντρώων ψηφοφόρων του ΔΗΚΟ που ψήφισε Λιλληκα, να ανήκει στους δημόσιους υπαλλήλους. Αυτή υπήρξε η πρώτη ομάδα που δέχτηκε τις επιθέσεις για λιτότητα από το 2011 και είναι η κοινωνική ομάδα που είχε και τις μεγαλύτερες απώλειες, στα πλαίσια των συζητήσεων για το μνημόνιο. Μια τέτοια διαμαρτυρία των δημόσιων υπάλληλων, ίσως να είναι και ένα είδος πρώτης καταγραφής της δυσφορίας για το μνημόνιο.»

Η αυταρχική φαντασίωση της δεξιάς και η αποτυχία της να πείσει

Η παραδοχή των φαντασιώσεων για αυταρχικές επιβολές στην κοινωνία ήρθε από τον κ. Στυλιανίδη, ο οποίος ανέφερε, στις μετεκλογικές συζητήσεις, ότι μια «ισχυρή λαϊκή εντολή» θα

έδινε στον Αναστασιάδη την ευκαιρία να πάρει μέτρα και να μην μπορούν οι «διάφορες ομάδες του πληθυσμού να προκαλούν αναταραχή στην χώρα με απεργίες και διαδηλώσεις». Και ο Ευαγγελάτος, μεταφέροντας τις ελληνικές συζητήσεις, τον ρώτησε αν σκοπεύει ο υποψήφιός του «να απαγορεύσει τις απεργίες». Είναι ενδιαφέρουσα η σταδιακή, αλλά σαφής, αυταρχική μετακίνηση αρκετών από όσους προσδιορίζονταν προηγουμένως, ως «φιλελεύθεροι» στο κυπριακό. Οι θέσεις τους στην οικονομία εμφανίζουν ένα αυταρχισμό που θυμίζει δεξια και ακροδεξιά της δεκαετίας του 60. Η διάθεση για αυταρχική επιβολή ήταν εμφανής και στον, κάποτε φιλελεύθερο, Πολίτη κατά την διάρκεια των συζητήσεων με την τρόικα. Αλλά και ο ίδιος ο υποψήφιος φάνηκε να προσπαθεί να κατασκευάσει ένα τέτοιο πλαίσιο – αρχικά το επικοινωνιακό επιτελείο λάνσαρε την λέξη «ηγέτης» - χωρίς τη φωτογραφία του φυσικά - ενώ την τελευταία βδομάδα, η υπόγεια εκστρατεία των συναγερμικών έπαιζε με την λέξη «ακυβερνησία» - ο ηγέτης που θα κυβερνούσε ήταν το συνεπαγόμενο. Αυτό, βέβαια, ήταν αντίθετο με τη συμφωνία με το ΔΗΚΟ, όπου υποσχέθηκε συνδιαβούλευση, αλλά δεν είναι και η πρώτη φορά αθέτησης θέσης. Απέτυχε αυτή η προσπάθεια. Αλλά σε μερικούς υπήρξε η νοσταλγική επιστροφή στη ρητορική του 1960, όπως στην Αλήθεια που είχε κείμενο με τίτλο «για να ξεμπερδεύει ο κυπριακός ελληνισμός με το ΑΚΕΛ». Τελικά, ούτε αυτό βγήκε, αληθινό.

Σε αυτό το πλαίσιο, το ποσοστό των Μαλά και Λιλλήκα που φτάνει κοντά στο 52% είναι ένα σαφές όριο για την αποδοχή της δεξιάς και του ίδιου του κ. Αναστασιάδη. Τόσο οι ακελικοί - οι οποίοι δέχτηκαν την πιο συντονισμένη και βιαίη επικοινωνιακή επίθεση, από το 1960 - όσο και περισσότεροι από τους μισούς δηκοϊκούς - οι οποίοι δεν τσίμπησαν στην υπόσχεση για ρουσφέτι - μαζί με τους εδεκίτες και τους απορριπτικούς με τασσική έμφαση, **δημιούργησαν μια ντε φάκτο πλειοψηφία, η οποία θυμίζει, ουσιαστικά, τα ποσοστά με τα οποία εκλέγηκε ο Τάσσος, το 2003. Αυτός είναι εφιάλτης για τον κ. Αναστασιάδη**. Ό,ποιο ποσοστό και να πάρει στο δεύτερο γύρο, θα ξέρει ότι είναι υπό αίρεση, αφού στη μάχη του πρώτου γύρου, παρά όλα όσα είχε υπέρ του, η πλειοψηφία τον απέρριψε. Και η ιστορία είναι και πάλι διδακτική: όσοι εκλέγηκαν στο δεύτερο γύρο, ηταν υποχρεωμένοι να κρατήσουν ισορροπίες: ο Βασιλείου με όλους, ο Κληρίδης με το ΔΗΚΟ την περιοδο 1993-98, ενώ την επόμενη περίοδο έμεινε μόνος του.

Ακόμα και αν εκλεγεί, οι αλληλοσυγκρουόμενες εξαρτήσεις διευρύνονται και τα ποσοστά αποδοχής σμικρύνονται και στο κυπριακό και στην οικονομία

Τα πράγματα, βέβαια, θα γίνουν χειρότερα με βάση τις δεσμεύσεις του. Αν και συγκαλύφθηκαν, είναι σαφές ότι ο κ. Αναστασιάδης μοίραζε υποσχέσεις και δεσμεύσεις σε πολλούς – αλλά μερικοί είναι βέβαια πιο σημαντικοί από άλλους. Οι δεσμεύσεις στην αμερικανική πρεσβεία θα έχουν δυσκολίες να προχωρήσουν. Στο κυπριακό φαίνεται ότι ο κ. Αναστασιάδης υποσχέθηκε παραχωρήσεις στην τουρκική πλευρά - όπως φαίνεται ότι του ξέφυγε στο δημοσιογράφο της Χουρϊέτ - και αποδοχή της ηγεμονίας της στην περιοχή στα πλαίσια του ΝΑΤΟ. Οι δυσκολίες, εδώ, δεν θα είναι απλώς αθέτηση υποσχέσεων - δεν υπήρξε συνεπής έτσι και αλλιώς - αλλά η δυσκολία με βάση θεσμικούς όρους – οι απορριπτικοί μαζί με την αριστερά στη βουλή μπορούν να μπλοκάρουν κινήσεις, είτε άμεσα, είτε έμμεσα, όπως «δίδαξε» η περίοδος της προηγούμενης «κυβερνώσας βουλής». Ήταν μια πρακτική, την οποία, πάλι ανόητα, προώθησε ο ΔΗΣΥ και την οποία αργά ή γρήγορα, θα βρει μπροστά του.

Με δεδομένο πια ότι το ΔΗΚΟ είναι διασπασμένο, δεν θα μπορεί να βασίζεται ούτε καν στην ομοφωνία του σύμμαχού του. Και ενώ στο θεσμικό κομματικό επίπεδο, τα πράγματα διαμορφώνονται δύσκολα, στα πλαίσια της κοινωνίας, όπου μάλλον ήλπιζε να εκμεταλλευτεί τη δημιουργία εν δυνάμει πλειοψηφίας υπέρ της λύσης, την περίοδο 2008-2011, οι τελευταίες εκλογές δείχνουν, επίσης, σοβαρά ρήγματα. Υπάρχουν, πλέον, σοβαρά χάσματα στην παλιά συνεργασία φιλελευθέρων με την αριστερά– οι πιο γνωστοί εκπρόσωποι των «φιλελευθέρων», όχι μόνο ταυτίστηκαν με την υστερία το 2011, αλλά ακόμα χειρότερα το 2012 πρωτοστατούσαν στις πιέσεις για αποδοχή των όρων της τρόικα. Απέναντι στην αριστερά έχουν χάσει κάθε τεκμήριο εμπιστοσύνης. Στο ταξικό πλαίσιο των διαμαχών που διαμορφώνονται, οι φιλελεύθεροι, ουσιαστικά, είναι στο άλλο άκρο από την ιδεολογική αριστερά, που συμβάδισε μαζί τους από το 2004 μέχρι το 2010. Ο αυταρχισμός τον οποίο εκφράζουν, είναι πια τόσο αντιδημοκρατικός που οι αποστάσεις διευρύνονται. Και αυτό και πάλι δεν είναι ρητορικό σχήμα. Οι απώλειες της αριστεράς μετακινήθηκαν προς το Λιλλήκα, καταδεικνύοντας μια επανάληψη του σεναρίου των εκλογών του 1986, όταν 5% μετακινήθηκε στο κέντρο που υποσχόταν να

κρατήσει τη δεξιά εκτός εξουσίας. Αυτό σημαίνει, όμως, ότι η συμμαχία της λύσης, η οποία είχε και ένα ποσοστό γύρω στο 30% από την αριστερά στις βουλευτικές του 2011 - όταν ο Πολίτης είχε τη φαεινή ιδέα να προβάλει μια δήλωση που εκμαίευσε από τον Α. Κυπριανού για την εκ περιτροπής προεδρία σε ένα προεκλογικό κόλπο- τώρα, έχει να αντιμετωπίσει ένα ποσοστό που θεωρεί την αντιδεξια στάση, αλλά και την αντίσταση στον αυταρχισμό της δεξιάς στην οικονομία, ως το πιο σημαντικό ζήτημα.

Το κάστρο της αριστεράς άντεξε

Η επίθεση που δέχτηκε η αριστερά ήταν πρωτοφανής. Το ιδανικό σενάριο σε τέτοιο πλαίσιο για τους αντίπαλούς της και όσους θα ήθελαν μια αποδυνάμωση, όχι μόνο του αριστερού πόλου, αλλά και των ταξικών αντιστάσεων, θα ήταν να είχε κερδίσει ο Αναστασιάδης από τον πρώτο γύρο και να περάσει η αριστερά τρίτη. Αυτό το σενάριο απέτυχε και στις δύο του διαστάσεις. Μερικοί περίμεναν λανθασμένα, όπως αποδείχτηκε, μια αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού - έχοντας, ενδεχομένως, ως πρότυπο τις ελληνικές εκλογές του 2012 - αγνοώντας ή παραβλέποντας τις δομές του τοπικού πολιτικού συστήματος, που το διαφοροποιούν από το ελληνικό. Η μετακίνηση αριστερών ψηφηφόρων στο Λιλλήκα, που εκτός από τον απορριπτισμό, λάνσαρε έντονα - ιδιαίτερα στο τέλος όταν φαίνεται ότι απέκτησε μια δυναμική στην «κρυφή ψήφο» - και μια στρατηγική επίθεσης στον Αναστασιάδη, αλλά και μια οικονομική πολιτική που εστίασε όχι μόνο στο φυσικό αέριο, αλλά και στη γεωπολιτική στρατηγική, μπορεί να ερμηνευθεί και ως μια στρατηγική κίνηση αριστερών ψηφοφόρων μέσα στα ιστορικά διαθέσιμα πλαίσια.

Το 27% της αριστεράς είναι επιτυχία μπροστά στην επίθεση που είχε να αντιμετωπίσει, με ελάχιστες δυνατότητες επικοινωνιακής αντεπίθεσης, με βάση τον έλεγχο των ΜΜΕ. Και η απόφασή της να επιλέξει ένα νέο πρόσωπο ήταν ένα, επίσης, ρίσκο, το οποίο τελικά απέδωσε στα δεδομένα πλαίσια. Η αριστερά διατήρησε τα ποσοστά της, έστω στο χαμηλό ιστορικό της όριο (ο κίνδυνος που πρόβαλαν τα ΜΜΕ, ως ευχολόγιο ήταν ένα ποσοστό γύρω στο 20%), αλλά είδε και τις διαρροές της να διατηρούν μια αντιδεξιά κατεύθυνση. Διοτι μπορει ο Λιλληκας να συσπειρωσε και μερος της ακροδεξιάς, αλλα στη έμφαση τον τελευταίο μήνα εστιαζόταν και σε μια επίθεση στον Αναστασιάδη ως άτομο, αλλα και σε ένα είδος πολιτικής, το οποίο ταυτιζόταν με την τρόικα, την οποία σύνδεε με «υπονόμευση της Κυπριακής Δημοκρατίας».

Και αξίζει να αναφερθούν τα επικοινωνιακά δεδομένα – η αριστερά εκφραζόταν μόνο από τη Χαραυγή και την εβδομαδιαία Γνώμη, ενώ είχε μια κάπως ισορροπημένη παρουσίαση στο ΡΙΚ - η άνοδος του κρατικού τηλεοπτικού σταθμού στις μετρήσεις τηλεθέασης πρόσφατα, ίσως να

μην ήταν και τυχαία. Στο Φιλελεύθερο, ο οποίος είναι η άλλη εφημερίδα - εκτός από την Χαραυγή - που κυκλοφορεί στους αριστερούς συλλόγους, η παρουσίαση της αριστεράς ήταν ελάχιστη – 10% είναι και ψηλό ποσοστό. Η αριστερά, κατά συνέπεια, βασίστηκε στον προφορικό λόγο και στο ίντερνετ για να αμυνθεί – διότι, σαφώς, οι δηλώσεις ακούγονταν, αλλά σε ένα κατακλυσμό αρνητικού πλαισίου και ερωτήσεων - όπως στα debate. Ακόμα και αν συγκριθεί αυτό το πλαίσιο, με το επικοινωνιακό σκηνικό το 2004, η αριστερά είχε να αντιμετωπίσει ένα πιο εχθρικό περιβάλλον στα ΜΜΕ – τότε το «ναι» το υποστήριζαν τουλάχιστον δύο εφημερίδες, ενώ ο ραδιοφωνικός σταθμός της αριστεράς και εν μέρει το Μέγα, έδιναν φωνή στο «ναι», ενώ εκτός από το ΔΗΣΥ, υπήρχε και μια σαφής μερίδα της αριστεράς που το στήριζε. Αντίθετα, τώρα, έμοιαζε με ένα επικοινωνιακό σενάριο ολοκληρωτικής επίθεσης – και το ότι η αριστερά άντεξε με ποσοστό πάνω και από το 24%, είναι εντυπωσιακό για τις αντιστάσεις της ως φαινόμενο.

Η νέα τάση στον κεντρώο χώρο

Τα ιστορικά ποσοστά που παίρνουν τα κόμματα του κέντρου, όταν κατεβάσουν δικό τους υποψήφιο, κυμαίνονται ανάμεσα στο 19% (1993) και το 32% (2008). Σε αυτό το πλαίσιο, ο Λιλλήκας με μόνο ένα κόμμα και παράγοντες από τα άλλα κατάφερε να πάρει ένα σαφώς ψηλό ποσοστό. Η ρητορική, την οποία ανέπτυσσαν οι εκπρόσωποι της ΕΔΕΚ, πριν καν φανούν τα δεδομένα από τις πραγματικές κάλπες, εστίαζαν στη δυναμική ενός μη δεξιού κέντρου. Και αυτές οι ρητορικές ενισχύθηκαν, καθώς φάνηκε ότι ο Λιλλήκας ανέβαινε. Ο ίδιος ο Λιλλήκας είναι, μάλλον, λογικό ότι θα κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση, που δείχνουν οι ψηφοφόροι του. Το να καταφέρει ο ίδιος, μόνος του ως άτομο, να κεφαλαιοποιήσει τη δυναμική είναι δύσκολο, όπως απέδειξε και η πορεία του Βασιλείου, μετά τις εκλογές του 1993. Σίγουρα, θα είναι εν δυνάμει υποψήφιος - ο ίδιος ή κάποιος από τον κύκλο του - για την προεδρία, ξανά. Αλλά, η τάση που εκφράστηκε, θα εμφανιστεί και πάλι στο συνέδριο του ΔΗΚΟ, αλλά και στον πολιτικό

λόγο την επόμενη περίοδο. Ήδη, ακούγονται σενάρια για μια πιο σταθερή «κίνηση», αλλά και για ένα είδος ομάδας στη Βουλή. Γενικότερα, ο κ. Λιλλήκας αναδείχθηκε σε ένα σημαντικό παράγοντα. Σίγουρα, ο μεγάλος χαμένος είναι το επίσημο ΔΗΚΟ. Μετά την νίκη του στις βουλευτικές του 2011, το επίσημο ΔΗΚΟ επέστρεψε στη διάσπαση και τα χαμηλά ποσοστά του 1998. Η τάση του Ν. Παπαδόπουλου θα προσπαθήσει να κεφαλαιοποιήσει εσωτερικά την πλειοψηφία των ψηφοφόρων που δεν ψήφισε- ενέκρινε τη στήριξη στην υποψηφιότητα Αναστασιάδη. Αλλά, βέβαια, θα πρέπει να υπάρξει και ανάλογη διαφοροποίηση των θέσεων στην οικονομία, αφού ο Λιλλήκας φάνηκε να κερδίζει με την έμφασή του στη γεωπολιτική στήριξη - αντί στη μονομερή από την τρόικα - και στην κοινωνική ευαισθησία. Και η θέση που εκφράστηκε για υπεράσπιση της κυριαρχιάς της Κυπριακή Δημοκρατίας μπορεί να θεωρηθεί ο πυρήνας της επόμενης μέρας, για αυτήν την τάση και δυναμική που θα αντλεί την έμπνευσή της από τον Τάσσο. Θα έπρεπε, λογικά, να γίνει και μια ταξική ανάλυση των τάσεων που οδήγησαν στην συσπείρωση γύρω από την υποψηφιότητα Λιλλήκα. Δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία, αλλά είναι πιθανό ότι ένα μέρος των κεντρώων ψηφοφόρων του ΔΗΚΟ, που αγνόησε τις υποσχέσεις για ρουσφέτι, ανήκει στους δημόσιους υπάλληλους. Αυτή υπήρξε η πρώτη ομάδα που δέχτηκε τις επιθέσεις για λιτότητα από το 2011, και είναι η κοινωνική ομάδα που είχε και τις μεγαλύτερες απώλειες στα πλαίσια των συζητήσεων για το μνημόνιο. Μια τέτοια διαμαρτυρία των δημόσιων υπάλληλων, ίσως, να είναι και ένα είδος πρώτης καταγραφής της δυσφορίας για το μνημόνιο. Επικοινωνιακά, η επιτυχία του κ. Λιλλήκα - το άλμα από το 19% στο 25% στην «κρυφή ψήφο» - μπορεί να αποδοθεί σε δύο παράγοντες:

1. Είχε μια σαφή στήριξη - έστω και σε δεύτερο πλάνο σε σύγκριση με τον Αναστασιάδη - από τα ΜΜΕ. Στις εφημερίδες είχε εναντίον του την Αλήθεια-Πολίτη και τη Χαραυγή, αλλά είχε πλειοψηφική στήριξη από την αρχισυνταξία του Φιλελευθέρου και στην Σημερινή. Είχε, επίσης, στήριξη σε όλα τα τηλεοπτικά κανάλια – ως ένας αποδεκτός υποψήφιος, σε αντίθεση με τον Μαλά.

2. Επέλεξε και ανέπτυξε μια έξυπνη στρατηγική – υιοθέτησε εξελικτικά ένα κεντροαριστερό λόγο και κράτησε αποστάσεις από την ακροδεξιά παρά τον απορριπτισμό του. Κατάφερε να αντλήσει ψήφους δυσφορίας για το μνημόνιο αλλά και τα οικονομικα θέματα των ημερών. Η στρατηγική της «κίνησης πολιτών» ήταν, επίσης, καλή κίνηση αφού του έδωσε την ευκαιρία να κινηθεί πιο εύκολα στο ρευστό χώρο του κέντρου. Σαν τακτική είχε έντονα τα στοιχεία της χρήσης πρακτικών από τις ΗΠΑ – όπως έδειχνε και η τοπική προσαρμογή του slogan «Μπορούμε».

Η **πολιτική σφαίρα απέναντι στην οικονομική κρίση και σε ένα ελεγχόμενο επικοινωνιακό περιβάλλον**

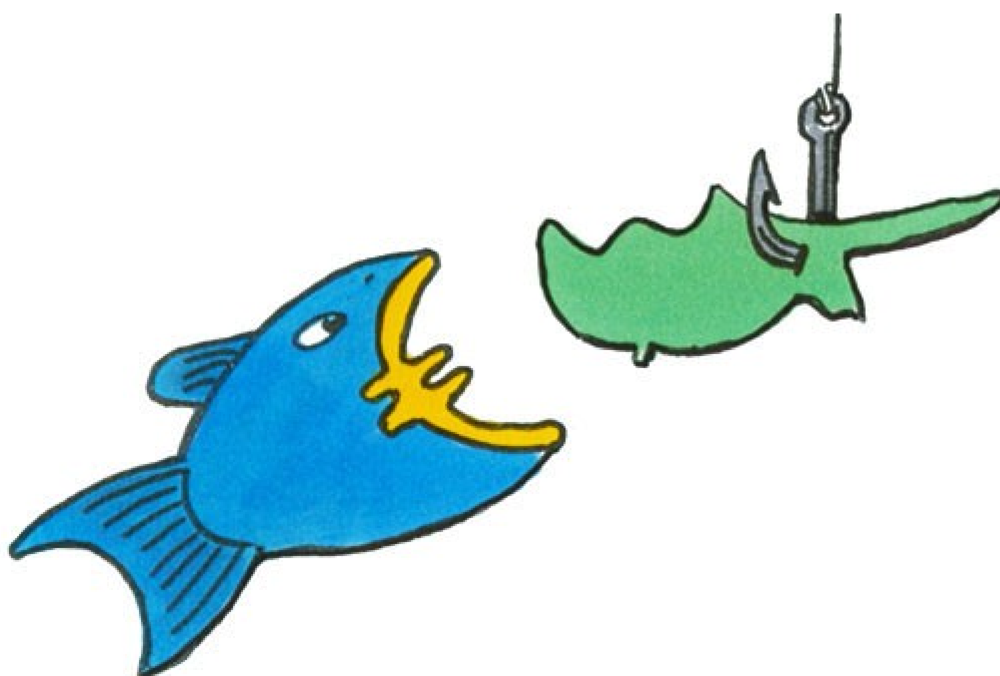
Η εστίαση των ΜΜΕ ήταν μια σαφώς αντιδημοκρατική οπισθοδρόμηση. Υπήρχε μια προσπάθεια να υποκατασταθεί η αριστερά, ως η εναλλακτική πολιτική δύναμη – και γενικά, αλλά και στο συγκεκριμένο πλαίσιο. Αυτό απέτυχε. Υπήρχε, επισης, και ένα είδος προσμονής μετατοπίσεων χώρων, αντί στρατηγικών ποσοστών. Ούτε αυτό φάνηκε να πραγματοποιείται. Το ότι υπάρχει μια δυσφορία, είναι εμφανές από τις μετατοπίσεις, αλλά και από την απροθυμία να δεχθεί η πλειοψηφία την έντονη εκστρατεία για εκλογή του Αναστασιάδη από τον πρώτο γύρο. Όμως, το κυπριακό πολιτικό πλαίσιο, ως δομή, διοχέτευσε εσωτερικά τη δυσφορία – και πρέπει να γίνουν κατανοητές, κατά συνέπεια, οι εσωτερικές του κατευθύνσεις. Η αποχή λ.χ. κινήθηκε μεν ανοδικά, αλλά δεν έφτασε τα ποσοστά των βουλευτικών. Υπήρχε σαφής άνοδος στη συμμετοχή από τις βουλευτικές. Ενα δεύτερο στοιχείο είναι η αποτυχία της ακροδεξιάς να εμφανίσει ένα δυναμικό υποψήφιο**. Σε αυτό το πλαίσιο το αποτελέσμα θα καθοριστεί από τις μετακινήσεις του κέντρου. Σε ένα ευρύτερο πλαίσιο η επανασύνδεση της αριστεράς, η οποία άντεξε την επίθεση, με τον κεντροαριστερό χώρο είναι μάλλον θέμα χρόνου – καθώς αυτός ο χώρος είναι πια και υπό διαμόρφωση.**

Και οι καρχαρίες ετοιμάζονται: μερικοί στην Ε.Ε. ελπίζουν σε εκλογή Αναστασιάδη για ιδιωτικοποιήσεις και άλλους εκβιασμούς

Στο μαγικό κόσμο των κυπριακών ΜΜΕ, έχει αποσυνδεθεί προσωρινά η σχέση των κυπριακών εκλογών με το τί θέλουν και το τί λενε και σε τί επιμένουν κάποιοι στην Ευρώπη, όπως συνέβαινε για τρία χρόνια με τα σκάνδαλα των τραπεζών. Έτσι, όταν ανακοινώθηκαν τα στοιχεία

για την οικονομία πέρασαν απαρατήρητα, έστω και αν επιβεβαίωναν για ακόμα μια φορά ότι τα δημόσια οικονομικά ήταν υπό έλεγχο, ενώ το πρόβλημα ήταν αλλού – αλλά βέβαια οι επικοινωνιακές προεκτάσεις των τραπεζών δεν θα τολμούσαν να κάνουν την μετάφραση. Στις 18/2 το Υπουργείο Οικονομικών ανακοίνωσε ότι το έλλειμμα είχε περιοριστεί στο 4.9%, σαφώς πιο κάτω από τις προβλέψεις και γύρω στον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Και άμα σκεφτεί κάποιος ότι και το δημόσιο χρέος ήταν γύρω στο 70%, πριν την διάσωση της Λαϊκής την άνοιξη του 2012, τότε η κραυγαλέα παραπλάνηση του δημόσιου διάλογου για τα αιτία των πιέσεων στην οικονομία γίνεται ακόμα πιο ορατή. Και φυσικά λογοκρίνεται τί γράφουν τα διεθνή ΜΜΕ για τις εκλογές και ποιόν θεωρούν ως τον «μνημονιακό υποψήφιο», για την τρόικα.

Jas http://www.economist.com/blogs/newsbook/2013/02/week-ahead-0?fsrc=scn/tw_ec/cyprus_next

ECONOMIST: The week ahead, Cyprus next , Feb 17th 2013, 20:42

Στην Ευρώπη είναι ξεκάθαρο ότι η αιτία των προβλημάτων είναι οι τράπεζες και για αυτό εστιάζουν εκεί: η συζήτηση πάει από το ύψος του δημόσιου χρέους (που αφορά στο ύψος του δανείου για το ξελάσπωμα των τραπεζών) μέχρι το ξέπλυμα χρήματος – το οποίο γινόταν μέσω των τραπεζών. Και φυσικά, οι Ευρωπαίοι εστιάζουν στις τράπεζες, γιατί μέσω των προβλημάτων που δημιούργησαν τα σκάνδαλά τους, ελπίζουν να αποκτήσουν έλεγχο στην τοπική οικονομία. Απαρατήρητες πέρασαν και οι αναφορές των διεθνών ΜΜΕ ότι μερικοί στην Ευρώπη ανέμεναν εκλογή Αναστασιάδη, για να πιέσουν για ιδιωτικοποιήσεις, αφού ο νυν

πρόεδρος αρνιόταν να τις δεχτεί. Ένα μέλος του εκτελεστικού του Γιουρογκρουπ πάντως, ήταν σαφές για τις προθέσεις του.[1] Το ότι γύρω στο 60% του πληθυσμού φαίνεται να εναντιώνεται, επίσης, μένει μετέωρο και η συζήτηση στρέφεται σκόπιμα αλλού.

Στα σημαντικά ήταν και η συνάντηση του διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας με το Ρώσο Υπουργό Οικονομικών, όπου επαναβεβαιώθηκε η προσφορά για ρωσική βοήθεια. Το ότι η είδηση προβλήθηκε πρωτοσέλιδα από το Φιλελεύθερο δείχνει ότι η τάση για εμπλοκή της Ρωσίας έχει γερές προσβάσεις στην κυπριακή κοινωνία. Κατάγραφεται, ήδη, ως πλειοψηφική τάση στις εκλογές, αφού ο Μαλάς και ο Λιλλήκας είχαν σαφείς θέσεις για εμπλοκή της Ρωσίας. Διότι η εμπλοκή της τρόικα, όπως και η επιμονή κάποιων για αποκλεισμό της Ρωσίας (το περασμένο καλοκαίρι), είχαν σαφώς ως πλάνο τη μονομερή εξάρτηση – και σε σχέση με την διαχείριση του φυσικού αερίου , αλλά και με το κυπριακό. Οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς εκαναν και διασύνδεση της Οικονομικής Βοήθειας με το Κυπριακό. http://cyprusnews.eu/onlycy-oikonomia/961847

Όταν ο Στυλιανίδης θέλει αυταρχισμό και περιορισμό των δικαιωμάτων στην απεργία ή στη διαδήλωση

(ή όταν οι «φιλελεύθεροι» δηλώνουν και επίσημα ότι ευνοούν την καταστολή για την προώθηση των συμφέροντα που εκπροσωπούν)

http://www.youtube.com/watch?v=MSlWvrbbYW8"

Το Βίντεο της δήλωσης Στυλιανίδη

Η δήλωση του κ. Στυλιανίδη, το βράδυ των εκλογών, ότι θα ήταν καλά να έχει «ισχυρή εντολή» ο νέος Πρόεδρος (αν είναι του κόμματός του εννοείται) για μπορεί να αγνοεί ή και να περιορίζει τις διαμαρτυρίες σχολιάστηκε τελικά στο facebook.

---

[1] ***Άσμουσεν: Εκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις θα περιλαμβάνει το κυπριακό μνημόνιο!***
- *http://cyprusnews.eu/onlycy-oikonomia/959191-%CE%AC%CF%83%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%BD-%CE%B5%CE%BA%CF%84%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%AD%CE%BD%CE%B5%CF%82-%CE%B9%CE%B4%CE%B9%CF%89%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%AE%CF%83%CE%B5%CE%B9%CF%82-%CE%B8%CE%B1-%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B9%CE%BB%CE%B1%CE%BC%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B5%CE%B9-%CF%84%CE%BF-%CE%BA%CF%85%CF%80%CF%81%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8C-%CE%BC%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CF%8C%CE%BD%CE%B9%CE%BF.html*

"*Δεν συνηθίζω να αναρτώ τέτοιου είδους videos, αλλά οι συγκεκριμένες δηλώσεις είναι επιεικώς απαράδεκτες, κρίμα και ο Χρ. Στυλιανίδης δεν μας έχει συνηθίσει σε τέτοια πράγματα και τέτοιο ύφος... Οι απεργίες αγαπητέ κ. Στυλιανίδη δεν είναι "αριστερισμός"*

Αυτές οι δηλώσεις, δεν είναι τυχαίες – μπορεί να πει κάποιος ότι ξέφυγαν του κ. Στυλιανίδη, αλλά εκφράζουν μια ευρύτερη αυταρχική τάση, η οποία διαφαίνεται σε μερικούς εκπρόσωπους της δεξιάς, ιδιαίτερα σε σχέση με την οικονομία. Και αυτή η τάση εκφράζεται πιο έντονα από την νεοφιλελεύθερη τάση. Ήδη και η δήλωση Αναστασιάδη ότι είναι πρόβλημα το ύψος του κατώτατου μισθού, είναι ενδεικτική του περιβάλλοντος. Διότι οι νεοφιλελεύθεροι μπορεί να είναι μια μειοψηφία, αλλά η ρητορική τους εκφράζει τους βασικούς χρηματοδότες.

Υπάρχει, ωστόσο και ενδιαφέρον για το πώς θα αντιδράσει εκείνη η μερίδα της δεξιάς, η οποία ταυτιζόταν με τους φιλελευθέρους εκπρόσωπους, που σήμερα κινούνται προς τον αυταρχισμό. Υπάρχει και ένα ενδεχόμενο μελλοντικό ρήγμα, που κυοφορείται σε αυτόν το χώρο ανάμεσα σε «εκπρόσωπους» και «οπαδούς» - οι οποίοι ταυτίστηκαν έντονα και με την λύση λόγω της εμπειρίας του 2004-08. Από σχόλιο στο facebook:

"Ήσουν που τις προσωπικότητες που εκτιμούσα στο χώρο σου, αλλά από ότι φαίνεται έχεις και δεύτερο πρόσωπο .... Ισοπεδωτικός σε όλο το μεγαλείο ... Αυτά είναι ..."

Εξελίξεις στην Τουρκοκυπριακή Κοινότητα

Μια η επίσκεψη, πολλά τα μηνύματα: Η προγραμματική συνεργασία της τουρκικής και τουρκοκυπριακής Δεξιάς

Ακόμα μια επίσκεψη του Αντιπροέδρου της τουρκικής κυβέρνησης Μπεσίρ Αταλάϊ στα κατεχόμενα έγινε η αφορμή για πολιτικές αντιπαραθέσεις, αλλά και σοβαρά πολιτικά μηνύματα. Ο Αταλάϊ βρέθηκε στην Κύπρο στις 18 και 19 Φεβρουαρίου μαζί με τον Υπουργό Συγκοινωνιών της Τουρκίας, Μπίναλι Γιλντιρίμ. Μεταξύ των στόχων της καθόδου τους ήταν η αξιολόγηση της εφαρμογής του οικονομικού προγράμματος και η συμμετοχή σε εγκαίνια τεσσάρων νέων οδικών αρτηριών. Του περιφερειακού δρόμου Λευκωσίας, του δρόμου Μόρφου-Λεύκας, του δρόμου Αγίου Γεωργίου Κερύνειας-Καραβά και του δρόμου Τρικώμου-Βοκολίδας[2]. Φυσικά πέραν της τυπικής επισημότητας, το περιεχόμενο της συγκεκριμένης επίσκεψης ήταν προσανατολισμένο και στην στήριξη προς τον Κιουτσιούκ ενόψει της εκλογικής αναμέτρησης για την ηγεσία του Κόμματος Εθνικής Ενότητας στις 24 Φεβρουαρίου 2013. Μάλιστα στο πρόγραμμα της επίσκεψης των αξιωματούχων της κυβέρνησης του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης δεν περιλήφθηκε για πρώτη φορά, συνάντηση με τον Τουρκοκύπριο ηγέτη.

Καθόλου τυχαία ο Τούρκος Αντιπρόεδρος σημείωσε με έμφαση ότι εάν δοκιμάσει κάποιος να αλλάξει τον Πρωθυπουργό, τότε η οικονομική σταθερότητα θα επηρεαστεί αρνητικά και υπογράμμισε ότι «ούτε η Τουρκία δε θα άντεχε κάτι τέτοιο». Γενικά το μήνυμα της ανάγκης για «σταθερότητα» ήταν το κυρίαρχο στην επίσκεψη Αταλάϊ. Σταθερότητα στην εφαρμογή του προγράμματος μετασχηματισμού, η οποία προϋποθέτει σταθερότητα στην πολιτική ηγεσία που θα αναλάβει την υλοποίηση του και που αυτή τη στιγμή είναι το Κόμμα Εθνικής Ενότητας υπό την προεδρία του Κιουτσιούκ. Προς την ίδια κατεύθυνση κινήθηκαν ευρύτερα και οι εκτιμήσεις του εκπροσώπου της τουρκικής κυβέρνησης για την πορεία του πρωτοκόλλου. Υπογραμμίστηκε ότι η οικονομική παρουσία της Τουρκίας στην Κύπρο και οι προοπτικές της, αποτελούν την εγγύηση για ένα καλύτερο μέλλον των Τουρκοκυπρίων[3]. Σημειώθηκε ότι η απόδοση της «κυβέρνησης» στην υλοποίηση είναι ικανοποιητική και συνεπώς η εκκρεμότητα του συνεδρίου του Κόμματος Εθνικής Ενότητας πρέπει να λήξει σύντομα και με «τον καλύτερο δυνατό τρόπο».

Σημαντικές όμως ήταν και οι λεπτομέρειες που προκύπτουν από την μέχρι σήμερα εφαρμογή του προγράμματος και που είναι ενδεικτικές της δομής που σταδιακά οικοδομείται στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα. Η χρηματοδότηση της Τουρκίας μέσω του προηγούμενου πρωτοκόλλου (2010-2012) ήταν 2.584 δισεκατομμύρια τουρκικές λίρες, ενώ με βάση το νέο πρωτόκολλο (2013-2015) η χρηματοδότηση θα αυξηθεί στα 3.300 δισεκατομμύρια τουρκικές

[2] Kıbrıs Postası, “Bakanlar Kurulu toplantısı tamamlandı. Yıldırım ve Atalay KKTC’ye geliyor”, 15.2.2013.

[3] Kıbrıs Postası, “Atalay: Ekonomideki gelişmeler daha çok hissedilecek”, 18.2.2013.

λίρες. Η χρηματοδότηση των ελλειμμάτων στον προϋπολογισμό των κατεχομένων την προηγούμενη περίοδο ήταν περίπου 450 εκατομμύρια τουρκικές λίρες, ενώ με την εφαρμογή του νέου προγράμματος θα μειωθεί δραστικά στα 215 εκατομμύρια. Στόχος για το κατά κεφαλήν εισόδημα με την εφαρμογή του προγράμματος είναι η αύξηση του στα 17 χιλιάδες δολάρια. Σημαντική παράμετρος θεωρείται και η επισημοποίηση της ενοποίησης του δικτύου ηλεκτρισμού των Τουρκοκυπρίων με αυτό της Τουρκίας, ένα έργο που θα δημιουργηθεί παράλληλα με την υποθαλάσσια μεταφορά νερού[4]. Ανάμεσα στις επιτυχίες που καταμετρά η τουρκική κυβέρνηση, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του Αντιπροέδρου της, είναι οι ιδιωτικοποιήσεις με κορυφαίο παράδειγμα το αεροδρόμιο Τύμπου, η σταθερή άνοδος του ρυθμού ανάπτυξης στον τουριστικό τομέα με 7% ετησίως, καθώς και η αύξηση των φοιτητών στην ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση από 43 χιλιάδες που ήταν την περίοδο 2009-2010 , σε 55.494 την περίοδο 2012-2013[5].

Βεβαίως πέραν των πιο πάνω, η επίσκεψη των αξιωματούχων της τουρκικής κυβέρνησης επιβεβαίωσε και την αντίληψή τους για τους «εσωτερικούς φορείς» υλοποίησης του μετασχηματισμού που δρομολογείται, πέραν από το πολιτικό σύστημα. Οι αποστολές του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης στην Κύπρο συμπεριλαμβάνουν με σταθερό πλέον τρόπο τις ανοιχτές επαφές στην ευρύτερη περιοχή της Αμμοχώστου, μια περιοχή συντριπτικής παρουσίας τουρκικού πληθυσμού. Αυτή η τάση επαναλήφθηκε και με την τελευταία επίσκεψη των Αταλάϊ και Γιλντιρίμ. Η σημαντικότητα αυτών των δραστηριοτήτων δεν περιορίζεται μόνο στη στήριξη που επιδίωξαν να πάρουν από τους Τούρκους κάτοικους της περιοχής προς τον Κιουτσιούκ. Η καθοριστική διάσταση αναδεικνύει ότι αυτός ο πληθυσμός αποτελεί μέρος, πρωταγωνιστικό μάλιστα, του μετασχηματισμού και υπενθυμίζει την στρατηγική διάσταση που έθεσε ο Πρωθυπουργός Έρντογαν κατά την επίσκεψη του το καλοκαίρι του 2011 σε συλλαλητήριο στην Αμμόχωστο όταν απευθυνόμενος στο πλήθος σημείωσε: «Εσείς είσαστε οι συνομιλητές μας στην βόρεια Κύπρο». Ο Αταλάϊ λοιπόν, πραγματοποίησε ανοιχτές συγκεντρώσεις σε καφενέδες της περιοχής, άκουσε τα προβλήματα των κατοίκων και δημοσιοποίησε τα πολιτικά μέτρα που θα ληφθούν, μαζί με τον πρέσβη της Τουρκίας[6]. Ένα σκηνικό συμβολικό και ουσιαστικό, όπου η τουρκοκυπριακή διάσταση είχε περιθωριοποιηθεί σχεδόν ολοκληρωτικά.

---

[4] Haberdar, “Müdahale değil müjde”, 19.2.1013.

[5] Kıbrıs Postası, “Atalay: Ekonomideki gelişmeler daha çok hissedilecek”, 18.2.2013.

[6] Haberdar, “Maraş’ta vatandaşla buluştular”, 19.2.2013.

Τα κόμματα καθορίζουν υποψήφιους για τις δημοτικές στη Λευκωσία

Κατά την προηγούμενη εβδομάδα φάνηκαν κάποιες τάσεις συνεργασίας στην ευρύτερη Αριστερά για το δήμο Λευκωσίας. Το Ρεπουμπλικανικό Τουρκικό Κόμμα είχε διαβουλεύσεις με το Κόμμα Κοινοτικής Δημοκρατίας του Μεχμέτ Τσιακιτζί, έχοντας όμως προηγουμένως λάβει απόφαση στο επίπεδο της Κεντρικής Επιτροπής ότι η πιο πιθανή υποψηφιότητα θα ήταν η κομματική με τον Καντρί Φελλάχογλου[7]. Η πιο ολοκληρωμένη πρόταση που συζητήθηκε από τις αντιπροσωπείες των δύο κομμάτων προνοούσε για υποψήφιο δήμαρχο από τις τάξεις του Ρεπουμπλικανικού και ψηφοδέλτιο δημοτικών συμβούλων με βαρύτητα σε στελέχη του Κόμματος Κοινοτικής Δημοκρατίας. Συγκεκριμένα η πρόταση αυτή αφορούσε για 9 υποψηφίους από τις τάξεις του κόμματος του Τσιακιτζί και 5 από τις τάξεις του Ρεπουμπλικανικού. Η πρόταση έκανε λόγο και για συγκεκριμένη δέσμευση με στόχο τη συνέχιση μιας κοινής πορείας στην τοπική αυτοδιοίκηση με φόντο τις εκλογές του επόμενου χρόνου[8].

Οι διαπραγματεύσεις των δύο κομμάτων κορυφώθηκαν καθ' όλη την ημέρα τις 14ης Φεβρουαρίου, όμως το βράδυ πληροφορίες στις ειδησεογραφικές ιστοσελίδες ανακήρυσσαν την αποτυχία της προσπάθειας. Από πληροφορίες φαίνεται ότι και τα δύο κόμματα διέθεταν έρευνες γνώμης οι οποίες έδειχναν υψηλά ποσοστά προτίμησης προς πιθανή υποψηφιότητα Καντρί Φελλάχογλου από το Ρεπουμπλικανικό[9]. Με βάση αυτό το δεδομένο, φαίνεται ότι το Ρεπουμπλικανικό διεκδίκησε περισσότερα σε σχέση με τους δημοτικούς συμβούλους, κάτι που οδήγησε το κόμμα του Τσιακιτζί να μιλήσει για «επιβολή»[10]. Βεβαίως στη συνέχεια υπήρχαν και άλλες αποκαλύψεις, όπως το ότι το Κόμμα Κοινοτικής Απελευθέρωσης είχε αρχικά προτείνει

[7] Havadis, "CTP 'Fellahoğlu' dedi", 14.2.2013.

[8] Yeni Düzen, "Lefkoşa'da CTP-TDP işbirliğine doğru", 14.2.2013.

[9] Hüseyin Ekmekçi, "Darmadağın oldu…", Havadis, 15.2.2013.

[10] Yeni Düzen, "Çakıcı: CTP'nin önerisini kabul edemeyiz bağımsız aday olmazsa kendi adayımız", 15.2.2013.

τριμερή συνεργασία με το Ρεπουμπλικανικό και το Δημοκρατικό Κόμμα του Ντενκτάς, κάτι που απορρίφθηκε[11].

Οι εξελίξεις αυτές τελικά οδηγούν τα δύο κόμματα σε χωριστές υποψηφιότητες και με τη μεγαλύτερη πιθανότητα τελικά να επαναλαμβάνεται η αποτυχία της ευρύτερης Αριστεράς στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα να συνεννοηθεί σε κάποια βασικά θέματα στη συγκεκριμένη συγκυρία. Παράλληλα φαίνεται ότι η θητεία του Ρεπουμπλικανικού στην εξουσία της κοινότητας από το 2003 μέχρι και το 2010, στο πλαίσιο των εξελίξεων στο Κυπριακό, αλλά και στην οικονομική διαχείριση των δομών, άφησε πίσω της εμπειρίες που δυσκολεύουν μέχρι και σήμερα την προοπτική συναντίληψης με συντεχνίες και άλλες πολιτικές οργανώσεις.

Υπό αυτά τα δεδομένα, το Ρεπουμπλικανικό, ενισχυμένο τοπικά στη Λευκωσία, κατέρχεται με τον Καντρί Φελλάχογλου και πλήρες κομματικό ψηφοδέλτιο, ενώ το Κόμμα Κοινοτικής Δημοκρατίας επιλέγει τον Σουπχί Χιουντάογλου, γιατρό στο επάγγελμα και πρώην πρόεδρο της Ένωσης Τουρκοκύπριων Γιατρών[12].

Οι εξελίξεις αυτές τελικά οδηγούν τα δύο κόμματα σε χωριστές υποψηφιότητες και με τη μεγαλύτερη πιθανότητα τελικά να επαναλαμβάνεται η αποτυχία της ευρύτερης Αριστεράς στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα να συνεννοηθεί σε κάποια βασικά θέματα στη συγκεκριμένη συγκυρία.

Στο μεταξύ, ο Μουσταφά Αραμπατζίογλου, υποψήφιος Δήμαρχος από τις τάξεις του Δημοκρατικού Κόμματος του Σερντάρ Ντενκτάς, ξεκίνησε αρκετά δυναμικά τη δική του προεκλογική προσπάθεια μέσα σε κλίμα ενθουσιασμού. Στο παρόν στάδιο ακολούθησε μια συγκεκριμένη τακτική συσπείρωσης δυνάμεων από τη δεξιά και την ακροδεξιά, με στόχο να διασφαλίσει μια γερή εκλογική βάση και μετά να διευρυνθεί. Χαρακτηριστικά, ξεκίνησε τις επαφές του με τους συνδέσμους ΤΜΤ και με διάφορους συνδέσμους αγωνιστών[13], δηλαδή εκείνους τους οργανωμένους κύκλους στους οποίους το Δημοκρατικό Κόμμα μπορεί να έχει στήριξη κυρίως λόγω Ραούφ Ντενκτάς. Είναι όμως γεγονός ότι η συσπείρωση της δεξιάς

[11] Kıbrıs Postası, "CTP-BG: TDP ile yürütülen ittifak arayışı son buldu", 15.2.2013.

[12] Hüseyin Ekmekçi, "Darmadağın oldu…", Havadis, 15.2.2013.

[13] Havadis, "Sorunları çözmek için adayım", 16.2.2013.

εκλογικής βάσης γύρω από την υποψηφιότητα Αραμπατζίογλου, θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από τις κινήσεις του Κόμματος Εθνικής Ενότητας.

Η προεκλογική κίνηση στο Κόμμα Εθνικής Ενότητας αυτή την περίοδο δεν αφορά στις δημοτικές αλλά στο δεύτερο γύρο εκλογών για ανάδειξη του προέδρου του κόμματος. Μάλιστα η εσωτερική αντιπαράθεση έφτασε σε τέτοια επίπεδα που οι διαδικασίες για καθορισμό του υποψηφίου του κόμματος για το δήμο Λευκωσίας θα γίνουν μετά την εκλογή του προέδρου στις 24 Φεβρουαρίου. Στο μεταξύ ο Χασάν Σέρτογλου, πρόεδρος της τουρκοκυπριακής ομοσπονδίας ποδοσφαίρου, ο οποίος προσεγγίστηκε από την ηγεσία του Κόμματος Εθνικής Ενότητας για να είναι υποψήφιος δήμαρχος στη Λευκωσία, απέρριψε την πρόταση[14]. Φαίνεται λοιπόν ότι τα αδιέξοδα που στο παρόν στάδιο αντιμετωπίζει το μεγάλο κόμμα της τουρκοκυπριακής δεξιάς, είναι μεγαλύτερα από αυτά που αντιμετωπίζει η αντιπολίτευση.

Το «παλιό», το «νέο» και οι συνέπειες από μια ιδιωτικοποίηση

Η ιδιωτικοποίηση του αεροδρομίου της Τύμπου είναι ίσως ένα από τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα της διαδικασίας αντικατάστασης του παλαιού καθεστώτος πραγμάτων που επικράτησε στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα μετά την εισβολή του 1974, με ένα νέο καθεστώς αυτή τη φορά υπό την κυριαρχία του τουρκικού πολιτικού Ισλάμ. Αυτή η συγκεκριμένη ιδιωτικοποίηση από νωρίς απελευθέρωσε πολύ ενδεικτικές δυναμικές. Σταδιακά φαίνεται να βοηθά στην αποσάθρωση μιας πολιτικής οικονομίας και συμφερόντων που επικράτησαν και που είχαν στο επίκεντρό τους τις κρατικές δομές ως τις μοναδικές που μπορούσαν να διαμοιράσουν πηγές κερδοφορίας και προνόμια σε συγκεκριμένους κύκλους. Την ίδια στιγμή μέσα από τέτοιους μηχανισμούς, το «κράτος» μπορούσε να αναπαράγει την εξουσία του και την ηγεμονία του ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους.

Η ιδιωτικοποίηση του αεροδρομίου της Τύμπου είναι ίσως ένα από τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα της διαδικασίας αντικατάστασης του παλαιού καθεστώτος πραγμάτων που επικράτησε στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα μετά την εισβολή του 1974, με ένα νέο καθεστώς αυτή τη φορά υπό την κυριαρχία του τουρκικού πολιτικού Ισλάμ.

[14] Yeni Düzen, “Aday kurultay sonrasına kaldı”, 16.2.2013.

Τώρα φαίνεται ότι υπάρχει μετάβαση σε ένα νέο στάδιο. Τα δομημένα επί τόσα χρόνια συμφέροντα αλλάζουν. Για παράδειγμα, όλοι οι ιδιοκτήτες καταστημάτων στο αεροδρόμιο βρέθηκαν ξαφνικά ενώπιον της αύξησης των ενοικίων τους περίπου 10 φορές περισσότερα. Την ίδια στιγμή ο νέος ιδιοκτήτης του αεροδρομίου, η τουρκική εταιρεία Taş Yapı, ζητά με αυστηρό τρόπο την καταβολή όλων των ποσών για την παροχή νερού και ηλεκτρισμού, κάτι που το «κράτος» δεν έπραττε πάντα αναλόγως των πολιτικών εξυπηρετήσεων. Σημαντικό στοιχείο είναι και το γεγονός ότι το 70% των καταστηματαρχών ανανέωσαν τα συμβόλαιά του στο αεροδρόμιο[15] και συνεπώς υπάρχει μια σταδιακή αλλαγή της οικονομίας και των σχέσεων που παράγει γύρω από ένα στρατηγικό τομέα, όπως είναι οι αερομεταφορές.

Το ίδιο φαινόμενο παρατηρείται και σε άλλες υπηρεσίες στο αεροδρόμιο. Σύμφωνα με απόφαση του «υπουργικού συμβουλίου» και μετά από πιέσεις της εταιρείας-ιδιοκτήτη, ο φόρος εξόδου από την Τύμπου έχει αυξηθεί περίπου κατά 125%. Με πολύ καθοριστικό τρόπο επηρεάζονται οι φοιτητές, οι οποίοι πλήρωναν 14 τουρκικές λίρες και με τη νέα απόφαση θα επωμίζονται το ποσό των 42 τουρκικών λιρών[16]. Αυξήσεις αναμένονται και στα αεροπορικά εισιτήρια με τους αρμοδίους των αεροπορικών εταιρειών να δηλώνουν ότι σε περίπτωση μείωσης των πελατών τους θα υπάρξει μείωση στους προορισμούς και τη συχνότητα των πτήσεων, παρά οποιαδήποτε μείωση στα αεροπορικά ναύλα. Επίσης τα ταξί είναι μια άλλη σημαντική υπηρεσία που έχει επηρεαστεί αρνητικά. Μέχρι στιγμής υπήρχε ένας συγκεκριμένος αριθμός οδηγών ταξί που εργάζονταν στη μεταφορά από και προς το αεροδρόμιο, των οποίων τώρα τα τέλη έχουν αυξηθεί στις 3 χιλιάδες τουρκικές λίρες ετησίως[17]. Συνεπώς οι μικρομεσαίου μεγέθους εταιρείες ή οι αυτοεργοδοτούμενοι οδηγοί των ταξί, βρίσκονται πλέον ενώπιον νέων δεδομένων, τα οποία αναλόγως και της πορείας της οικονομίας, θα δημιουργήσουν ενώπιον τους νέα εμπόδια.

Φαινομενικά, η νέα περίοδος που έχει αρχίσει με το ιδιωτικό αεροδρόμιο της Τύμπου έχει περιθωριοποιήσει τις «παλιές πελατειακές» σχέσεις, οι οποίες αναπαρήγαγαν μια συγκεκριμένη οικονομική και πολική εξουσία. Στη θέση αυτών των σχέσεων τώρα εισέρχονται νέες, οι οποίες στο παρόν στάδιο δεν καθορίζονται από τουρκοκυπριακές δυνάμεις, αλλά από τους ισχυρότερους τουρκικούς επιχειρηματικούς κύκλους.

---

[15] Aysu Basri Akter, "Ercan'da yeni dönem", Yeni Düzen, 12.2.2013.

[16] Aysu Basri Akter, "Ercan'dan çıkışa %125 zam!", Yeni Düzen, 15.2.2013.

[17] Kıbrıs, "3 bin TL daha", 14.2.2013.

ΔΙΕΘΝΗ

Μια ξαφνική έκρηξη στα Βαλκάνια: οι Βούλγαροι ανακαλύπτουν τί σημαίνει ιδιωτικοποίηση της παροχής ηλεκτρισμού και γίνονται έξω φρενών

Τα τελευταία χρόνια και ενώ γύρω από την Βουλγαρία - Ελλάδα, Ρουμανία, Αλβανία, Σλοβενία - φάνηκαν να εμφανίζονται κινήματα αμφισβήτησης της εξουσίας και των νέων δομών που προέκυψαν από την δεκαετία του 90, στην Βουλγαρία η κοινωνία φάνηκε να είναι χαμένη σε ένα είδος παθητικότητας. Και ξαφνικά ξέσπασε ένα κύμα διαδηλώσεων ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις με άξονα την ιδιωτικοποίηση της υπηρεσίας παροχής ηλεκτρισμού και της κατακόρυφης αύξησης των τιμών.

Η αρχή της έκρηξης έγινε μετά από ένα μη δεσμευτικό δημοψήφισμα για το κλείσιμο ενός πυρηνικού εργοστασίου. Όσοι ήταν αντίθετοι στην εισήγηση για κλείσιμο, αντιπαρέβαλαν το επιχείρημα ότι η χώρα θα έμενε τελείως εξαρτημένη από την εξωτερική παροχή ενέργειας. Τελικά, στο δημοψήφισμα το αποτέλεσμα ήταν συντριπτικό ενάντια στο κλείσιμο, αλλά δεν ήταν δεσμευτικό και η συμμετοχή δεν ήταν ιδιαίτερα ψηλή. Όμως, η κινητοποίηση για το δημοψήφισμα φαίνεται να λειτούργησε αφυπνιστικά. Τις επόμενες εβδομάδες, όταν ανακοινώθηκαν αυξήσεις στο ηλεκτρικό ρεύμα, ξεκίνησαν διαδηλώσεις ενάντια στις αυξήσεις που σύντομα μεταβλήθηκαν σε διαδηλώσεις και ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Το περασμένο σαββατοκύριακο, ήταν το δεύτερο συνεχόμενο αυτών των κινητοποιήσεων και προς γενική έκπληξη, οι κινητοποιήσεις απέκτησαν μια ιδιαίτερη μαζικότητα με τα πρακτορεία να αναφέρονται σε δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές σε 20 πόλεις. Οι διαδηλωτές έριχναν αυγά και ντομάτες σε κυβερνητικά κτίρια φωνάζοντας συνθήματα όπως: «Μαφία», «Έξω τα μονοπώλια», «Παραιτηθείτε», «Ηλεκτρισμός + ανεργία = γενοκτονία».

Στη Σόφια ξέσπασαν συγκρούσεις, όταν η αστυνομία προσπάθησε να εμποδίσει την διαδήλωση να πλησιάσει τα γραφεία την τσεχικης εταιρείας παροχής ενέργειας της CEZ. Τα γραφεία εταιρειών ενέργειας έγιναν στόχος και σε άλλες πόλεις ενώ στην Βάρνα στη διαδήλωση προπορευόταν ένα σεντούκι, στο οποίο αναγράφονταν οι ιδιωτικές εταιρείες ηλεκτρισμού, θέρμανσης και νερού.

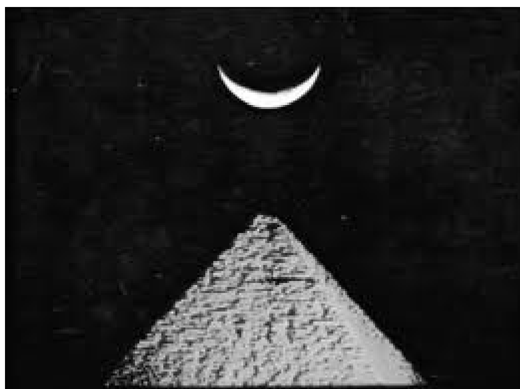

Μέση Ανατολή: διαπραγματεύσεις στην Τυνησία και συγκρούσεις σε Αίγυπτο και Μπαχρέιν

Η εβδομάδα πέρασε μέσα στην ένταση στην Τυνησία, καθώς τα κόμματα προσπαθούσαν να βρουν μια νέα φόρμουλα για κυβέρνηση συνασπισμού ανάμεσα στα κοσμικά και το ισλαμικό κόμμα. Ταυτόχρονα, οι ισλαμιστές έκαναν το σαββατοκύριακο δική τους επίδειξη δύναμης με μια συγκέντρωση δεκάδων χιλιάδων οπαδών του – ως αντίβαρο στις διαδηλώσεις των κοσμικών, αλλά και τις απεργίες των συνδικάτων.

Στην Αίγυπτο αντίθετα η ένταση συνεχίζεται στους δρόμους.

http://rt.com/news/egypt-clashes-violence-protest-358/

Την Παρασκευή παρατηρήθηκαν νέες συγκρούσεις στο Κάιρο ανάμεσα σε διαδηλωτές που επιτέθηκαν και πάλι στο προεδρικό. Υπήρξε ένας νεκρός από τις συγκρούσεις. Ταυτόχρονα στην πλατεία Ταχρίρ, όπου βρίσκονται οι σκηνές των διαδηλωτών της αντιπολίτευσης κυκλοφορούν φήμες για απειλές και επιθέσεις εναντίον τους από ομάδες των ισλαμιστών. Μαζί με τις διαδηλώσεις στο Καιρό, ένταση φαίνεται να υπάρχει και στην βόρεια Αίγυπτο: στην περιοχή Μαχαλά, όπου βρίσκεται το βιομηχανικό κέντρο της χώρας αναφέρθηκαν νέες διαδηλώσεις ενώ κινητοποιήσεις έγιναν και στην περιοχή του Πορτ Σαΐντ, όπου οι κάτοικοι ζήτησαν την τιμωρία των δυνάμεων καταστολής που σκότωσαν διαδηλωτές πριν λίγες εβδομάδες στις εκδηλώσεις διαμαρτυρίας για τις καταδίκες τοπικών οπαδών για την δολοφονία οπαδών της ομάδας του Καΐρου. Σε μια ενδιαφέρουσα εξέλιξη, οι διαδηλωτές στο Πορτ Σαΐντ εμπλάκηκαν σε πρακτικές πολιτικής ανυπακοής προσπαθώντας να παραλύσουν την πόλη. Έτσι σταμάτησαν την κυκλοφορία, προέτρεψαν δημόσιους υπάλληλους να φύγουν, ενώ τα σχολεία έκλεισαν στα πλαίσια των διαμαρτυριών. Αξίζει να αναφερθεί ότι μέρος των αιτημάτων τους είναι να αναγνωριστούν οι νεκροί ως «νεκροί της επανάστασης». Αυτό είναι μια ενδιαφέρουσα μετατόπιση αφού και οι αρχικοί νεκροί της ομάδας του Καΐρου θεωρούνταν έτσι. Φαίνεται ότι η επανάσταση γίνεται το σημείο αναφοράς και ο κώδικα νομιμοποίησης ακόμα και ετεροκλήτων αν όχι αντίθετων διαμαρτυριών.

http://rt.com/news/port-said-egypt-riot-426/]

Στο Κάιρο στο μεταξύ το Black Bloc φαίνεται να αποκτά ευρύτερες διαστάσεις, καθώς οι παρεμβάσεις του προκαλούν ποικίλες συζητήσεις, ενώ αποτελεί πλέον σαφώς και ένα είδος ακτιβιστικης καινοτομίας, πέρα από τον ιδεολογικό αναρχικό χαρακτήρα – που είναι, επίσης, καινοτομία για την Αίγυπτο.

http://rt.com/news/egypt-black-bloc-morsi-055/

Ανατολικότερα στο Μπαχρέιν πραγματοποιήθηκαν δυναμικές κινητοποιήσεις με αφορμή την επέτειο της αρχής του κινήματος εκδημοκρατισμού, πέρσι. Υπήρξαν και πάλι μερικοί νεκροί, ενώ η Δύση αντιμετώπισε το όλο θέμα σαν σχεδόν ανύπαρκτο. Είναι, όμως, σαφές ότι το κίνημα στο Μπαχρέιν δεν πρόκειται να κοπάσει σύντομα.

Σε μια άλλη αξιοσημείωτη εξέλιξη στην Υεμένη υπήρξαν δημόσιες καταγγελίες ότι το Ιράν εξοπλίζει το αυτονομιστικό κίνημα στον νότο. Με βάση το γεγονός ότι η Υεμένη, αυτή την περίοδο, βρίσκεται υπό μια δυτική και σαουδαραβικη εποπτεία, η επίκληση του φόβου του Ιράν για τον εξοπλισμό των κοσμικών βασικά αυτονομιστών του νότου, δένει και το φόβο που προκαλεί το κίνημα, αλλά ενδεχομένως και την προσπάθεια δαιμονοποίησής του.

Μεξικό:

Το «Επαναστατικό Θεσμικό Κόμμα» επανέρχεται στην εξουσία, οι φοιτητές εξεγείρονται και οι Ζαπατίστας αυτοδιοικούνται

Αντί προλόγου

Το Μεξικό έχει εύστοχα χαρακτηριστεί από πολλούς αναλυτές ως «ίσως η πιο διεφθαρμένη χώρα στον κόσμο», η οποία ουσιαστικά αποτελεί την «πίσω αυλή» της Βορείου Αμερικής και κυρίως των ΗΠΑ. Ή, καλύτερα, το προπύργιο του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού και του οικονομικού νεοφιλελευθερισμού. Τι σημαίνει όμως αυτό; Ποιές οι επιπτώσεις του στο εσωτερικό του Μεξικό; Πως προβάλλεται και πως νοηματοδοτείται μία εξέγερση από τους παγκόσμιους ειδησεογραφικούς κολοσσούς; Και ποιές είναι οι εν δυνάμει προοπτικές που αναδύονται στο εσωτερικό της χώρας;

Το πλαίσιο κατανόησης και ερμηνείας

Από το 1994, οι Ζαπατίστας περιορίστηκαν στο νοτιότερο κρατίδιο του Μεξικού, Τσιάπας, έχοντας στη βάσει του κυρίως ιθαγενείς Μάγια και αρνούνται τη χρήση όπλων ενώ παράλληλα υιοθέτησαν ως στρατηγική τους την αντίσταση κατά όλων των μορφών εκμετάλλευσης και της παγκοσμιοποίησης και την προώθηση της συμμετοχικής δημοκρατίας. Για δύο δεκαετίες προχώρησαν στην υιοθέτηση του μοντέλου της αυτοδιαχείρισης με έμφαση στην αξιοπρέπεια των ιθαγενών και συλλογική καλλιέργεια της γης. Για δύο δεκαετίες έκτιζαν το κοινωνικό κίνημα στις κοινότητές τους, χωρίς την κάλυψη των διεθνών ΜΜΕ, παρόλον ότι η «Άλλη Εκστρατεία» το 2006, που απετέλεσε μια προσπάθεια δημιουργίας κινήματος σε εθνικό επίπεδο, δεν πέτυχε το στόχο της.

Τον περασμένο Δεκέμβρη, σαράντα χιλιάδες υποστηρικτές των Ζαπατίστας πραγματοποιήσαν πορείες διαμέσου των χωριών της περιοχής Τσιάπας, δηλώνοντας την παρουσία τους, ενώ ο εκπρόσωπος τους Μάρκος προχώρησε με μια σειρά από ανακοινωθέντα να βάλει κατά του Μεξικανού Προέδρου, χαρακτηρίζοντάς το Μεξικό ως ‘κράτος – ζόμπι’ ελεγχόμενο από μια ελίτ και χαρακτηριζόμενο από διαφθορά και ανισότητες

Τις τελευταίες βδομάδες οι Ζαπατίστας εμφανίζονται ξανά στο προσκήνιο αρθρώνοντας ξανά μέσα από τις αυτοδιαχειριζόμενες κοινότητές τους αιτήματα «για γη, ελευθερία, εργασία και ειρήνη». Με τον πόλεμο των ναρκωτικών να μαίνεται στο Μεξικό, ακτιβιστές καλούν για μια νέα προσέγγιση, ενώ το φοιτητικό κίνημα έρχεται αντιμέτωπο με τη μεξικανική κυβέρνηση και το στάτους κβο, δημιουργώντας δυνατότητες συμμαχίας ανάμεσα στις ακτιβιστικές ομάδες και τους Ζαπατίστας, μέσα από τις αρχές της μη βίας.

Μπορεί να παραμένει αβέβαιο αν οι Ζαπατίστας επιτύχουν την προσέλκυση ξανά ενδιαφέροντος στον αγώνα τους και να αποκτήσουν έρεισμα στην πολιτική σκηνή, η επάνοδός τους, όμως δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητη. Όπως αναφέρει υποστηρικτή τους

"Νομίζω ότι οι Ζαπατίστας ελπίζουν ότι θα δημιουργηθούν οι συνθήκες για αυτονομία και αυτάρκεια στις τοπικές περιοχές και ότι θέλουν υποστηρικτές ώστε οι ιδέες της επανάστασης να εξαπλωθούν (http://www.aljazeera.com/indepth/features/2013/01/201313014344451496.html)

Πηγές (με χρονολογική σειρά):

EZLN Communiques – From January 2004 to July 2005 – EZLN Archive in English

http://www.struggle.ws/mexico/ezlnco.html

Solidarity – July & August 2006 – Mexico: The Zapatista's New Fight

http://www.solidarity-us.org/site/node/226

Vice News – 24 September 2012 – The New Zapatistas?

http://www.vice.com/vice-news/the-new-zapatistas

Counterpunch – 5 October 2012 – Mexico en Verano: The Cartels of Neoliberalism

http://www.counterpunch.org/2012/10/05/mexico-en-verano/

Dissent – 6 July 2012 – Why couldn't the Left prevail in Mexico?

http://www.dissentmagazine.org/blog/why-couldnt-the-left-prevail-in-mexico

Denver Post – 1 December 2012 – Photos: Protests as Mexico's President Enrique Pena Nieto takes office

http://photos.denverpost.com/2012/12/01/photos-protests-as-mexicos-president-enrique-pena-nieto-takes-office/#1

Reuters – 1 December 2012 – Mexico's Pena Nieto takes power vowing to end violence

http://www.reuters.com/article/2012/12/01/us-mexico-penanieto-idUSBRE8B007W20121201

Euronews – 1 December 2012 – Pena Nieto gets noisy inauguration

http://www.euronews.com/2012/12/01/pena-nieto-gets-noisy-inauguration/

Aljazeera – 1 December 2012 – Will Mexico’s new president bring change?

http://www.aljazeera.com/programmes/insidestoryamericas/2012/12/201212113365528897 4.html

Aljazeera – 2 December 2012 – Mexican president sworn in amid protests

http://www.aljazeera.com/news/americas/2012/12/201212144058119449.html

ZNet – 2 December 2012 – Mexico Rising: “Pena Nieto is Not My President!”

http://www.zcommunications.org/mexico-rising-pe-a-nieto-is-not-my-president-by-leonidas-oikonomakis

CNN – 2 December 2012 – Sworn-in president cites two Mexicos

http://edition.cnn.com/2012/12/01/world/americas/mexico-president/index.html

Radio Zapatista - http://radiozapatista.org/?lang=en

Οικολογικός ακτιβισμός

Οι Σκουριές και πάλι στο Προσκήνιο

Το περασμένο Σάββατο, οι φύλακες της εταιρείας «Ελληνικός Χρυσός» στις Σκουριές Θεσσαλλονίκης (προηγούμενο σχετικό άρθρο της Δέφτερης Ανάγνωσης – Οικολογικές κινητοποιήσεις στα Βαλκάνια: Ο αγώνας για το δάσος των Σκουριών - http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=371) κατήγγειλαν επίθεση στα εργοτάξια με τη ρίψη μολότωφ που προκάλεσε την καταστροφή οχημάτων και τεχνολογικού εξοπλισμού. Υπενθυμίζεται ότι η συγκεκριμένη εταιρεία προχώρησε στην υλοτόμηση δασικής έκτασης κάτι για το οποίο αντιδρούν τόσο οι κάτοικοι της περιοχής, όσο και διάφορες ομάδες περιλαμβανομένων ακτιβιστών αφού τα απόβλητα του εργοστασίου θα μετατρέψουν τα παρακείμενα ρέματα σε «λίμνες αποβλήτων».

Ενώ οι φύλακες και τοπικά ΜΜΕ κάνουν λόγο για ομηρεία τους από πενήντα άτομα που εισέβαλαν στις εγκαταστάσεις, άλλες πηγές αναφέρουν ότι δεν υπήρξε κάτι τέτοιο, αφού η δράση διήκρησε περίπου 15 λεπτά. Ο εκπρόσωπος του Παρατηρητηρίου Μεταλλευτικών Δραστηριοτήτων γνωστοποίησε ότι η αντίδραση των κατοίκων θα συνεχιστεί με νέα διαμαρτυρία που προγραμματίζεται για τις 24 του μηνός, ενώ η εταιρεία υποστηρίζει ότι εκφράζει την θέση της πλειοψηφίας της ευρύτερης περιοχής και στηρίζει το επιχείρημά της στην αύξηση μόνιμων υπαλλήλων στην οποία προέβη από 400 σε 1200. Ο αντιπεριφερειάρχης Χαλκιδικής προέτρεψε την ελληνική κυβέρνηση να ‘επαναπροσδιορίσει τη στάση της για την επένδυση’ λόγω των αντιδράσεων που παρατηρούνται.

Τη Δευτέρα, οι αρχές προχώρησαν με τις προσαγωγές 34 ατόμων εκ των οποίων τα 33 αφήθησαν ελεύθερα, αφού δεν προέκυψαν οποιοαδήποτε στοιχεία τα οποία να τα εμπλέκουν στην υπόθεση.

Ταυτόχρονα, το ζήτημα φαίνεται να λαμβάνει πολιτικές διαστάσεις, αφού ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει ότι στοχοποιείται, ιδιαίτερα και μετά τη σύλληψη του πολιτικού μηχανικού ο οποίος συνελήφθηκε για ηθική αυτουργία μετά που κατονομάστηκε από τους τρεις υπαλλήλους ασφαλείας, οι οποίοι αρχικά δήλωσαν ότι τα άτομα που επιτέθηκαν φορούσαν κουκούλες. Ο ΣΥΡΙΖΑ, απάντά ως εξής στις κατηγορίες που τον εμπλέκουν στην υπόθεση:

«Από τις 21 Ιανουαρίου στο διαδίκτυο κυκλοφορεί ένα βίντεο του γαλλικού καναλιού France2. … Ένα βίντεο που μιλάει για διεθνές σκάνδαλο, εν ψυχρώ ξεπούλημα κι εκμετάλλευση – καταστροφή τοπίου μεγάλης αξίας και καλλονής, της Χαλκιδικής, συγκεκριμένα....»

(http://tvxs.gr/news/blog%CE%AC%CF%81%CE%BF%CE%BD%CF%84%CE%B1%CF%82/%CE%B1%CF%82-%CF%80%CE%BF%CF%8D%CE%BC%CE%B5-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BC%CE%B9%CE%B1-%CE%B1%CE%BB%CE%AE%CE%B8%CE%B5%CE%B9%CE%B1?

utm_source=dlvr.it&utm_medium=facebook&utm_campaign=%CF%84v+%CF%87%CF%89%CF%81%CE%AF%CF%82+%CF%83%CF%8D%CE%BD%CE%BF%CF%81%CE%B1)

Πέραν των πολιτικών διαστάσεων, αλλά και των θεμάτων που θίγονται για διαφθορά και διαπλοκή, αλλά και διαφόρων μεθοδεύσεων, όπως φαίνεται, η περιοχή υπόκειται καθημερινά σε ανεπανόρθωτες οικολογικές και περιβαλλοντικές ζημιές, ενώ η στάση της εταιρείας φαίνεται ως μια προσπάθεια διάσπασης μεταξύ εργοδοτουμένων και κατοίκων της περιοχής, οι οποίοι κατ' επανάληψην αρνήθηκαν να λάβουν μέρος στη διαδικασία, έστω και αν είναι άνεργοι.

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Γιατί είναι σημαντική η Χερσόνησος της Καρπασίας;

Η Χερσόνησος της Καρπασίας αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές, ανέπαφες και όμορφες γεωγραφικές επικράτειες της Κύπρου, που εκτείνεται βόρεια και νότια σε μια έκταση 103.5 χιλιομέτρων. Η Καρπασία έλαβε για πρώτη φορά νομικό καθεστώς προστασίας το 1977, όταν ανακηρύχθηκε σε Εθνικό Πάρκο. Η επισκόπηση της περιοχής καταδεικνύει ότι περιλαμβάνει **13 διαφορετικούς τύπους φυσικού περιβάλλοντος στην προτεινόμενη περιοχή προστασίας από την Ε.Ε.** Μεγάλο μέρος της Καρπασίας διαμορφώνει περιοχές ΖΕΠ (Ζώνες Ειδικής Προστασίας) και συγκαταλέγεται στις περιοχές με την προοπτική να ενταχθούν στο

Δίκτυο Φύση 2000, καθώς η Ε.Ε. χορήγησε ήδη 5 εκ. για τεχνική καθοδήγηση για προστασία και διαχείριση της περιοχής. Συγκεκριμένα, πρόκειται για μία από τις 6 συνολικά περιοχές που βρίσκονται στη βόρεια Κύπρο και πρόκειται να ενταχθούν στο **Δίκτυο Φύση 2000**, εξαιτίας της παρουσίας ενός συνδυασμού σημαντικών τύπων φυσικού περιβάλλοντος, τα οποία καταγράφονται στο Παράρτημα I της Οδηγίας Φυσικού Περιβάλλοντος (Οδηγία Συμβουλίου 92/43/EEC της 21ης Μαΐου 1992 όσον αφορά στην προστασία φυσικού περιβάλλοντος και της άγριας χλωρίδας και πανίδας) και την παρουσία ενός αριθμού ειδών, τα οποία είναι σημαντικά σε εθνικό ή/και διεθνές επίπεδο για τη διαχείριση και προστασία της φύσης. Η χλωρίδα και πανίδα της χερσονήσου της Καρπασίας προστατεύονται, επίσης, από τη **Σύμβαση της Βέρνης**, η οποία υιοθετήθηκε και αυτή από τους Ευρωπαίους Υπουργούς Περιβάλλοντος

- Η προστατευόμενη περιοχή καλύπτει **9,645 ha** και το φυσικό περιβάλλον περιλαμβάνει μια εκτενή εσωτερική περιοχή με σχηματισμό λόφων, ανοικτές πεδιάδες με ρέματα, ενδημικά φυτά και παράκτια ζώνη. Το Εθνικό πάρκο καλύπτει **2000 ha** της Καρπασίας, περιλαμβανομένων των μισών ενδημικών φυτών της Κύπρου όπως:
  - Ευμφορβία η παραλιακή / Euphorbia paralias (απειλούμενο με εξαφάνιση)
  - Σκληνίτζι / Juncus maritimus (ευάλωτο απειλή)
  - Βαλάντια / Valantia muralis (απειλούμενο με εξαφάνιση)
  - Μελισσάκι / Ophrys kotschyi (ευάλωτο σε απειλή)

- Διάφορα είδη *πτηνών*, συμπεριλαμβανομένων *μεταναστευτικών πουλιών* (όπως η ενδημική Σκαλιφούρτα / Cyprus Wheatear, ο Τρυπομάζης / Cyprus Warbler, ο Γερανός / Common Crane, είδη Γερακιών όπως η Σφηκοβαρβακίνα / Honey Buzzard και το Βαλτόκιρκο / Marsh Harrier, ο Γλάρος / Audoins Gull κ.α.)

- *Ασπόνδυλα* (όπως οι πεταλούδες Meadow Brown, Paphos Blue, Two Tailed Pasha, Pigmy Skipper και Lang's Short Tailed Blue)

- *Θηλαστικά / Θαλάσσια θηλαστικά* (όπως η Μεσογειακή φώκια Monachus monachus, η Αιγυπτιακή Φρουτονυκτερίδα / Egyptian Fruit Bat και η Νυκτερίδα Τρανορινόλοφος / Greater Horseshoe Bat)

- *Θαλάσσιες χελώνες* (όπως η Caretta caretta και η Χονδροκέφαλη / Loggerhead Turtle), αλλά και άλλα *ερπετά*

- Παραλίες στην Καρπασία, όπως η Ρόννας και η Χρυσή Παραλία, που αποτελούν το φυσικό περιβάλλον και τις κύριες περιοχές για την αναπαραγωγή των απειλούμενων με εξαφάνιση Πράσινων χελώνων (Chelonian mydas) και των Caretta caretta, και γι' αυτό πρέπει να παραμείνουν στο πλαίσιο του εθνικού πάρκου. Απλώς, δεν μπορούν να παραβιαστούν!

Τί έγινε πρόσφατα στην Καρπασία;

Το 2007, η διοίκηση των Τουρκοκυπρίων μετέφερε ηλεκτρισμό στο Ακρωτήρι Νίκη από την περιοχή Ριζοκαρπάσου, που καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος της ΖΕΠ Καρπασίας. Παρότι δεν υπήρχαν κάτοικοι ώστε να χρησιμοποιήσουν την ηλεκτρική ενέργεια που μεταφέρθηκε στην περιοχή. Μάλιστα, έγινε μια προσπάθεια για τη δημιουργία των απαραίτητων υποδομών, ώστε να καταστεί η Καρπασία μία συνηθισμένη τουριστική ζώνη στο μέλλον. Πρόσφατα, ξεκίνησαν οδικές εργασίες (πλάτους 10 μέτρων) εντός της ΖΕΠ Καρπασίας και η πρώτη φάση (μήκους 3.7 χιλιομέτρων) είναι προγραμματισμένη για να ολοκληρωθεί σε τέσσερις μήνες. Οι εργασίες χρηματοδοτούνται από την Τουρκία, μέσω του Τούρκου Πρέσβη στο Υπουργείο Συγκοινωνιών της Τουρκοκυπριακής διοίκησης. Ως αποτέλεσμα, θα δημιουργηθούν τουριστικές επενδύσεις (ξενοδοχεία, καζίνο, κέντρα διασκέδασης, κλπ). Η ολοκληρωση της επέκτασης του οδικού δικτύου αναμένεται να ολοκληρωθεί εντός τεσσάρων μηνών. Η ΖΕΠ της Καρπασίας είναι εξαιρετικά ευαίσθητη. Μια τέτοια αναβάθμιση του οδικού δικτύου μπορεί να έχει εξαιρετικά αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, αφού η εμπειρία καταδεικνύει ότι πιθανώς να αυξηθεί η τροχαία κίνηση και ο αριθμός επισκεπτών στην προστατευόμενη περιοχή και η οικοδόμηση μπορεί να αποβεί ιδιαίτερα ζημιογόνα. Επιπρόσθετα, θανατηφόρο κτύπημα μπορεί να αποτελέσει το τριήμερο μουσικό φεστιβάλ, υπό την ονομασία «Φεστιβάλ της Διαδρομής του Μεταξιού», τον Σεπτέμβρη του 2013, το οποίο θα φιλοξενήσει 80,000 επισκέπτες σε μια από τις ανέπαφες παραλίες της Κύπρου, τη Χρυσή Παραλία. Το Τμήμα Περιβαλλοντικής Προστασίας (της Τουρκοκυπριακής διοίκησης) απαγορεύει την πρόσβαση στις παραλίες αναπαραγωγής των χελώνων από το Μάϊο μέχρι τον Οκτώβριο, μεταξύ 10 μμ και 8 πμ σε μια προσπάθεια προστασίας των χελώνων. Το άναμα φωτιάς και η χρήση ταχύπλοων σκαφών, επίσης, απαγορεύεται. Φανταστείτε την καταστροφή που μπορούν να προκαλέσουν 80,000 άτομα για τρεις μέρες σε αυτήν τη μοναδική παραλία!!

Τόσο η διεύρυνση του οδικού δικτύου, όσο και το φεστιβάλ είναι σε αυτήν την περίπτωση **ΠΑΡΑΝΟΜΑ,** εξαιτία της προστασίας που παρέχει η Ε.Ε.

Οι συνέπειες αυτών των έργων θα είναι η απώλεια της βιοποικιλότητας (ίσως το τέλος πολλών απειλούμενων με εξαφάνιση ειδών), περιβαλλοντική ρύπανση (ιδιαίτερα μετά το Φεστιβάλ της Διαδρομής του Μεταξιού) και μετά από μερικά χρόνια, η περιοχή Καρπασίας θα χάσει τη μοναδικότητα και θα μετατραπεί σε μια συνηθισμένη τουριστική περιοχή. **Οι επιπτώσεις θα είναι ανεπανόρθωτες!**

Προτρέπεται το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής/ το Συμβούλιο της Ευρώπης να δράσουν όπως κρίνουν αναγκαίο ώστε:

1)να διασφαλιστεί η εφαρμογή των νόμων και των συμβάσεων που προαναφέρονται, όπως έχουν συμφωνηθεί

2)να προβούν στην άμεση διακοπεί των έργων οδικής διαπλάτυνσης και στον επανασχεδιασμό όλων των μελλοντικών αναπτύξεων σύμφωνα με την ήδη εφαρμοστέα νομοθεσία προστασίας

3) να καταλογίσουν ευθύνες στην Τουρκική Πρεσβεία της βόρειας Κύπρου, τις αρχές της τουρκοκυπριακής κοινότητας, τα αρμόδια τμήματα και την οικοδομική εταιρεία για τα εγκλήματά τους στην καταστροφή αυτής της νόμιμα προστατευόμενης περιοχής

Για υπογραφές: http://www.facebook.com/groups/karpazmilliparkinikoruyalim/

Δέλτιου Τύπου Accept – ΛΟΑΤ για

Υπέρ του Συμφώνου Συμβίωσης το Υπουργικό Συμβούλιο

Υπέρ του προσχεδίου Νομοσχεδίου για το Σύμφωνο Συμβίωσης τάχθηκε το Υπουργικό Συμβούλιο σε συνεδρία του στις 14 Φεβρουαρίου. Το προσχέδιο αυτό, το οποίο κατατέθηκε από το Υπουργείο Εσωτερικών, θα κατοχυρώνει νομικά τη συμβίωση ετερόφυλων και ομόφυλων ζευγαριών, σε ένα πλαίσιο που θα παράγει έννομες συνέπειες, δικαιώματα και υποχρεώσεις σε ουσιαστικά και πρακτικά ζητήματα ενός ζευγαριού, όπως υγεία, περιουσιακά, φορολογικά, ασφαλιστικά, κληρονομικά και άλλα.

Ως accept – ΛΟΑΤ Κύπρου χαιρετίζουμε την απόφαση αυτή του Υπουργικού Συμβουλίου καθώς και το έργο του Υπουργείο Εσωτερικών και συγκεκριμένα της Υπουργού Ελένης Μαύρου, για την διαμόρφωση του προσχεδίου του Νομοσχεδίου.

Στο επόμενο διάστημα θα ακολουθήσει νομοτεχνικός έλεγχος του προσχεδίου Νομοσχεδίου από την Νομική Υπηρεσία, προτού αυτό εγκριθεί και προωθηθεί στη Βουλή των Αντιπροσώπων για ψήφιση.

Πάγια θέση της accept – ΛΟΑΤ Κύπρου ήταν η ανάγκη θεσμοθέτησης των σχέσεων των ομόφυλων ζευγαριών από την Κυπριακή Κυβέρνηση. Η ρύθμιση αυτή αποτελεί ανταπόκριση σε μία εξελισσόμενη κοινωνική πραγματικότητα και σε πραγματικές ανάγκες ατόμων που είναι ισότιμα μέλη της κοινωνίας. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και ενισχύεται τόσο από τις αντίστοιχες νομοθετικές πρόνοιες πολλών ευρωπαϊκών χωρών όσο και από τις επιταγές του ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου για εξάλειψη κάθε μορφής διάκρισης.

Υπενθυμίζεται ότι τόσο η Επίτροπος Διοικήσεως κ. Ελίζα Σαββίδου, όσο και η προκάτοχος της κ. Ηλιάνα Νικολάου, υπογράμμισαν μέσα από εκθέσεις τους την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τις διακρίσεις που βιώνουν τα ομόφυλα ζευγάρια στην Κύπρο λόγω της μη αναγνώρισης των σχέσεων τους από το κράτος.

Ως οργάνωση που αγωνίζεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα των ΛΟΑΤ προσώπων στην Κύπρο, αναμένουμε ότι στα επόμενα βήματα επεξεργασίας του εν λόγω νομοσχεδίου θα υπάρξει πλαίσιο διαβούλευσης και συνεργασίας με διάφορους φορείς, τόσο με την οργάνωση μας, αλλά και άλλους φορείς που έχουν εμπειρογνωμοσύνη για το θέμα.

Είμαστε στην διάθεση όλων των αρμόδιων φορέων για συνεργασία στη διαδικασία επεξεργασίας του νομοσχεδίου το οποίο θα αποτελέσει ένα πρώτο βήμα προς την αναγνώριση

και κατοχύρωση των ομόφυλων ζευγαριών στο κυπριακό δίκαιο, αλλά και ευρύτερα στην κυπριακή κοινωνία, στο πλαίσιο της αρχής της ίσης μεταχείρισης, της ισονομίας και της ισοπολιτείας.

Accept – ΛΟΑΤ Κύπρου
99812343
info@acceptcy.org
www.acceptcy.org

ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΠΟΛΗ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ

Συσπείρωση Ατάκτων

Το ΕΛΑΜ σε μια επίδειξή προεκλογικού κομπλεξισμού έκανε πορεία προς την εκκλησία Φανερωμένης την Τρίτη 15/01/13

Για μας η κάθε συνάντηση με ανθρώπους που διακηρύσσουν την κατηγοριοποίηση του ανθρώπου βάση χρώματος εθνικότητας και θρησκείας, αποτελεί ανοικτή πρόκληση, πόσο μάλλον όταν αυτή η συνάντηση παίρνει θέση στην Φανερωμένη, ένα χώρο που ο κόσμος του τον καθιέρωσε ως έδαφος ελεύθερης κοινωνικής δράσης απαλλαγμένο από οποιαδήποτε ρατσιστικά και εθνικιστικά σύνδρομα.

Το ΕΛΑΜ ακολουθώντας το παράδειγμα των Χρυσαυγιτών ομοϊδεατών του επιδίδεται σε ένα παιχνίδι εντυπώσεων που στόχο έχει να τραβήξει τα φώτα της δημοσιότητας ενόψει εκλογών. Σε περιόδους βαθιάς οικονομικής ύφεσης και αμφισβήτησης των πολιτειακών θεσμών, το

πλασάρισμα της ιδέας του εσωτερικού εχθρού των και των «εθνικών ιδεωδών» στόχο έχει τους απογοητευμένους και χτυπημένους από την κρίση ψηφοφόρους, αυτούς που ψάχνουν για τους φταίχτες της δυστυχίας τους. Είναι ακριβώς η ίδια γκεμπελική μέθοδος που χρησιμοποίησε το ναζιστικό καθεστώς για να εξουδετερώσει τους αντιφρονούντες και να αναρριχηθεί «δημοκρατικά» στην εξουσία.

Είναι γι' αυτό τον λόγο, που ο κάθε ελεύθερα σκεπτόμενος άνθρωπος οφείλει να σταθεί εμπόδιο στις μεθοδεύσεις τους...

Το σχετικό βίντεο: https://www.youtube.com/watch?v=J63t1TWI5IQ&feature=youtu.be

ΑντιΠληροφόρηση

INFOWAR - Καπιταλισμός: Μια Ιστορία Μίσους

Σπόντες

- **Οι τράπεζες σκοτώνουν: 4 αυτοκτονίες στην Ισπανία.** Τις τελευταίες βδομάδες, αυτοκτόνησαν 4 άτομα στην Ισπανία, λόγω των τραπεζιτικών εξώσεων από τα σπίτια τους. Πρώτα κατασκεύασαν τη φούσκα οι τράπεζες, μετά τη μετέφεραν χωρίς πολλές συζητήσεις, τότε, στο Δημόσιο, οδήγησαν τη χώρα στην πιο μεγάλη κρίση από την δεκαετία του 1930 και σήμερα ξεσπιτώνουν το κόσμο, που δεν έχει χρήματα για να πληρώσει τις δόσεις. Οι δύο νεκροί ήταν ένα ζευγάρι ηλικιωμένων, οι οποίοι αυτοκτόνησαν μαζί, αφού δεν μπορούσαν πια με την σύνταξη τους να τα βγάλουν πέρα. Και στην Πορτογαλία γέμισαν πάλι οι δρόμοι.

- **Είναι τόσο πειθήνια τα ΜΜΕ, που εκτός από scary είναι και αστείο πια:** Από το 2004 μέχρι το 2008, η μεγάλη πλειοψηφία των ΜΜΕ εκτόξευε τις κατηγορίες για «προδοσία» στους υποστηρικτές τους «ναι» και τον Ν. Αναστασιάδη με τη μεγαλύτερη ευκολία. Ξαφνικά, 5-6 χρόνια μετά η λογοκρισία ενός (κακόγουστου ενδεχομένως) προεκλογικού σποτ με τίτλο «εφιάλτες», το οποίο παράπεμπε στον Αναστασιάδη πέρασε ασχολίαστο. Οι ίδιοι που έβλεπαν εφιάλτες το 2004, ξαφνικά αποφάσισαν να

λογοκρίνουν ακόμα και την αναφορά στα δικά τους παλιά λόγια. Τώρα βρήκαν άλλους κακούς. Τελικά, αυτές οι εκλογές θα είναι όντως και μια καταμέτρηση αντιστάσεων στην γελοιοποίηση της ό,ποιας λογικής συνέπειας από τα ΜΜΕ.

- **Να σημειωθεί και το τεκμήριο:** Ο επικεφαλής της Αρχής Ραδιοτηλεόρασης είναι φιλελεύθερος δεξιός και διορίστηκε από τον Δ. Χριστόφια. Αν λοιπόν οι φιλελεύθεροι θεωρούν ότι είναι κακό να υπάρχουν αρνητικές διαφημίσεις, τότε ο Χριστοόφιας έκανε καλή επιλογή. Αν δεν είναι καλή η απόφαση για λογοκρισία, τότε γιατί δεν διαμαρτυρήθηκαν; Η γελοιότητα, λοιπόν, δεν αφορά μόνο στους τσάμπα μάγκες, που από τον κακό Αναστασιάδη του 2004, μεταπήδησαν στον κύριο, στον οποίο προσφέρουν πια αγωνιώδη συγκάλυψη για τα περιουσιακά του, την ενδεχόμενη εμπλοκή του σε ύποπτες μεταφορές κεφαλαίων, ξεπλυμάτων, κ.ο.κ. Αφορά και στους εκπρόσωπους της φιλελεύθερης δεξιάς, που αυτοαναιρούνται με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Από τον Δρουσιώτη που αγάπησε, ξαφνικά, το Γιωρκατζισμο, μέχρι τον Στυλιανίδη που θυμήθηκε τις αυταρχικές φαντασιώσεις.

- **Και φυσικά είναι και η υπόθεση της δήλωσης Σόιμπλε.** Όταν ένας εκπρόσωπος της κυβέρνησης έλεγε κάτι και μετά κάποιος άλλος έλεγε κάτι ελαφρώς διαφορετικό, τα ΜΜΕ έψαχναν τις λέξεις για να πουν ότι υπάρχει ασυναρτησία στην κυβέρνηση. Αν δε γινόταν μια δήλωση στις Βρυξέλες, που διαφωνούσε με μια δήλωση στη Λευκωσία, μερικοί ήταν πάντα με τις Βρυξέλες. Και λίγες μέρες πριν τις εκλογές, το επιτελείο Αναστασιαδη αποκαλύπτοντας την αχαπαροσύνη τους για το τί λέει πραγματικά το Σόιμπλε, νόμισαν ότι μια δήλωση του Σιαρλή, άνηκε στο Γερμανό Υπουργό Οικονομικών. Φυσικά, οι ευαίσθητοι στις αποχρώσεις των κυβερνητικών δηλώσεων, σιώπησαν – ως υπάκουοι εργαζόμενοι στην υπό επιχορήγηση βιοτεχνία πληροφόρησης. Αλλά, όταν το ΑΚΕΛ έβγαλε και μια ανακοίνωση, το ΡΙΚ αποφάσισε αρχικά να τη λογοκρίνει. Καλά, το ΡΙΚ δεν μετέδιδε το θέατρο για την υπόθεση Ιερωνυμίδη; Γιατί εκεί υπήρχε ευαισθησία στο τί δήλωνε κάποιος και τί όχι, ενώ εδώ δεν υπήρχε; Ίδρωνε και ο Καρεκλάς να αποδείξει κάτι; Ακόμα μια χαμένη ευκαιρία Γιαννάκη για να αποδείξεις ότι δεν είσαι απλώς εκεί λόγω διορισμών. Και η ιστορία πάει…

- **Επέτειος Σύλληψης Αμπτουλάχ Οτσαλάν:** Την πορεία Κούρδων στη Λέμεσό για την επέτειο σύλληψης του Αμπτουλάχ Οτσαλά σημάδεψαν επεισόδια που περιλάμβαναν από την εξύβρισή τους μέχρι τη ρίψη μολότωφ και επιθέσεις με ρόπαλα στο Κουρδικό Πολιτιστικό Κέντρο. Δέκα χρόνια μετά τη σύλληψη Οτσαλάν, σημειώνεται – όπως

φαίνεται – στροφή της συμπεριφοράς Κυπρίων απέναντι στο θέμα. Δέκα χρόνια πριν Κύπριοι πραγματοποιούσαν πορείες υπέρ της απελευθέρωσης Οτσαλάν πλάι πλάι με τους Κούρδους πολιτικούς πρόσφυγες, ενώ οι φωτογραφίες του Οτσαλάν δέσμποζαν δίπλα από της φωτογραφίες του Θεόφιλου Γεωργιάδη, ως ένδειξη υποστήριξης και κοινού αγώνα. Πως αλλάζουν οι καιροί! http://www.kathimerini.com.cy/index.php?pageaction=kat&modid=1&artid=123256 http://cyprusnews.eu/newsitcy-kipros/955443

- **«Να απαλλαγεί ο κυπριακός ελληνισμός από το ΑΚΕΛ... τώρα»** δήλωσε ο Αναστασιάδης. Δεν είμαι ψηφοφόρος του ΑΚΕΛ, αλλά με ενοχλεί η συγκεκριμένη φράση του υποψήφιου προέδρου της δημοκρατίας και προέδρου ενός κόμματος για ένα άλλο κόμμα. Ο λόγος αυτός περιέχει χαρακτηριστικά τραμπουκισμού. Παραπάνω όμως μου προκαλεί θλίψη ο τρόπος που "απαλλάσσει" από το εκλογικό και όχι μόνο τοπίο, όλους εμάς τους ΑΛΛΟΥΣ που ΔΕΝ είμαστε έλληνες. Μαντές τζαι δεν ανήκουμε εμείς στούτον τον ρότσο (ή που δεν έπρεπε να μας ανήκει τζαι εμάς…?)

- **Ο αλουπός εχώννετουν τζι’ ο νούρος του εφαίνετουν:** Πυρ και μανία ο κος Σοφοκλής Σοφοκλέους με το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα για την απόφαση στήριξης της υποψηφιότητας Σταύρου Μαλά και την προτροπή των Κυπρίων ψηφοφόρων να συσπειρωθεί γύρω από αυτόν. Ο κος Σοφοκλέους δηλώνει έτοιμος να προβεί σε πολιτικό διάβημα διαμαρτυρίας γιατί το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα .... δεν περίμενε τις αποφάσεις της ΕΔΕΚ. Ωχ, έχασεν το υπουργείον Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως. Κατά τ’ άλλα η ‘ΕΔΕΚ δεν συζητά συμμετοχή στη συγκυβέρνηση αυτή την εβδομάδα», δηλώνει ο Ομήρου. Υπάρχει βέβαια και το άλλο ανέκδοτο – ότι η ΕΔΕΚ νομίζει ότι είναι ο εκπρόσωπος της Σοσιαλιστικής Ομάδας στην Ευρώπη. Τουλάχιστον ο Μαυρονικολας κάτι κατάλαβε. Ξύπνα Σοφοκλή and smell the air. Η εποχή των απομονωμένων ιθαγενών μάλλον ανήκει στο παρελθόν. Και μάλλον και οι ευρωπαίοι πια ξέρουν τι είναι η κυπριακή αριστερά.

- **Η μόνη έννοια των Financial Times**: Σε διάστημα μόνο λίγων ημερών, οι Financial Times δημοσιεύουν δεύτερο άρθρο για τη σύνδεση Κυπριακού με το πρόγραμμα διάσωσης της Κύπρου. «τώρα οι Ευρωπαίοι ηγέτες έχουν την ευκαιρία να πουν στους Ελληνοκυπρίους, με τρόπο φιλικό μα σταθερό, ότι η οικονομική βοήθεια απαιτεί πρόοδο επί μιας διπλωματικής διευθέτησης» και «Ο κ. Αναστασιάδης και οι Ευρωπαίοι ομόλογοί του έχουν πέντε χρόνια για να πετύχουν μια συμφωνία». Κάτι βρωμεί, οξά εν η ιδέα μου;

Μπορεί να εν το Κυπριακόν «έλος» (όπως το χαρακτηρίζει η εφημερίδα) - http://cyprusnews.eu/news24cy-kipros/961959

- **Και στο κέντρο ξεκίνησε ο χαμός.** ***Μέλη ΔΗΚΟ που στήριξαν Λιλλήκα: Παραιτηθείτε κύριε Καρογιάν*** - ***http://www.24h.com.cy/index.php/politiki/20781-2013-02-19-12-07-33.html***. *Και η απαντηση:* ***Έξω φρενών στο ΔΗΚΟ με ανακοίνωση του πρώην μέλους του Χρίστου Σενέκη - http://cyprusnews.eu/newsitcy-kipros/963083. Στο Ευρωκο ηδη βλεπουν αλλου:*** *Διαλύεται το ΕΥΡΩΚΟ!* - ***http://cyprusnews.eu/24h-kipros/962829***

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ – ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ

Η Νούννα του Άβε και ο Γιος της Πλύστρας

Χ.Α.

Μετά που η αριστερή κυβέρνηση κατάφερε να εμποδίσει τον Σύνδεσμο Απόρων Τραπεζιτών (ΣΑΤ) και τον Σύνδεσμο Απόρων Ξενοδόχων (ΣΑΞ) να πάρουν τα 3 ½ δισεκατομμύρια ευρώ από τα κυβερνητικά ταμεία, η κατάσταση μέσα στους δυο συνδέσμους έφτασε στο απροχώρητο. Και δεν ήταν μόνο αυτό! Ήταν και κείνοι οι καταραμένοι οι εργαζόμενοι οι οποίοι κινητοποιήθηκαν έξω από την Βουλή των Αντιπροσώπων, εξαναγκάζοντας την να δεχτεί κυβερνητικό νομοσχέδιο για τερματισμό της φορολογίας των εργαζομένων. Και για ποιο λόγο παρακαλώ; Για να οικονομηθούν οι εργαζόμενοι και ακολούθως να ξεκινήσουν την κατανάλωση έτσι ώστε να επιτευχθεί οικονομική ανάπτυξη. 'Άκου πράματα,' μου είπε η νούννα του Άβε. Και

δεν ήταν μόνο αυτή. Ήταν ολόκληρη η τάξη των τραπεζιτών και βιομηχάνων μαζί με τις οικογένειες τους που βούλιαξαν μέσα σε μια αβάσταχτη θλίψη. Η αντίστροφος μέτρηση είχε ήδη αρχίσει και η ιστορική τάξη της μπουρζουαζίας, η τάξη που είπε ότι ηγήθηκε της κοινωνίας κατά τη διάρκεια της βιομηχανικής επανάστασης, ένιωθε το έδαφος να χάνεται κάτω από τα πόδια της. Και που παρακαλώ; Στην Κύπρο. Και από ποιους παρακαλώ; Από ένα λαό, μεγάλο μέρος του οποίου είχε στρατευτεί με το Κομμουνιστικό Κόμμα του οποίου στόχος ήταν η κατάργηση της ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής του υλικού και πνευματικού πλούτου. Και με ποιο ηγέτη παρακαλώ? Κάποιον Δικωμίτη του οποίου η μάνα ήταν πλύστρα όπως είπαν και οι Σύνδεσμοι Ταλαιπωρημένων Αγωνιστών (ΣΤΑ) έξω από το προεδρικό μέγαρο όταν αποκαλύφθηκε ότι ο ένδοξος στρατός μας, το καμάρι των ΣΤΑ, δεν είχε την τεχνογνωσία σχετικά με την συμπεριφορά της πυρίτιδας σε ψηλές θερμοκρασίες παρόλο που ο εικοστός πρώτος αιώνας ήταν στη δεύτερη δεκαετία του.

Ο Ππηλ έδωσε μια ιστορική ομιλία στη λέσχη Λάιονς η οποία άγγιξε με ευαισθησία τον πόνο και την θλίψη του Άπορου Βιομηχάνου, θύμα των άπληστων εργαζομένων. Ως αποτέλεσμα, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης στράφηκαν προς τα προβλήματα και τα αδιέξοδα της συγκεκριμένης τάξης. Του κάκου όμως - η εργατική τάξη δε μπορούσε να νιώσει τα βάσανα και την θλίψη μιας τάξης η οποία είπε ότι μπορούσε και αντάλλαζε μηνύματα απευθείας με το Άγιο Πνεύμα σχετικά με τα συμβάντα στη γη και αλλού. Αυτή δε η τάξη των εργαζομένων που δεν κοίταζε παρά μόνο τα δικά της συμφέροντα, κατάφερε σε περίοδο παγκόσμιας οικονομικής κρίσης ν' αυξήσει τους μισθούς της. Άσκησαν μάλιστα πίεση στους Συνδέσμους Απόρων Βιομηχάνων (ΣΑΒ) και τον Σύνδεσμο Απόρων Ξενοδόχων (ΣΑΞ) με σκοπό να φέρουν μερικές από τις οικονομίες τους από την Ελβετία και να βάλουν μπροστά τις βιομηχανίες τους. Ο Κυρ μάλιστα, γενικός γραμματέας της ΠΕ, προσπάθησε να πείσει τους ηγέτες των δυο συνδέσμων να επαναφέρουν στη χώρα τους μεγάλο μέρος του ξενιτεμένου τους κεφαλαίου γιατί εκεί μέσα στις ξένες τράπεζες θα ήταν αβέβαιο το μέλλον τους. Τους θύμισε ότι το κεφάλαιο που δεν κινείται χάνει την αξία του, γι' αυτό και ήταν πολύ σημαντικό να το επενδύσουν άμεσα. Αυτοί όμως θεώρησαν ότι ήταν άδικο να επενδύουν δικά τους λεφτά τη στιγμή που είχαν ήδη συνηθίσει να επενδύουν λεφτά δοσμένα από το κράτος όχι μόνο για επενδύσεις στις δικές τους εταιρείες αλλά και σε επενδύσεις σε δημόσια έργα τα οποία ήταν απαραίτητα ως υποδομή για την λειτουργία και κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων. Σε μια ύστατη προσπάθεια, ο Ππηλ επιχειρηματολόγησε δια μέσω του Ράδιο Τελευταίο, λέγοντας ότι οι επιχειρηματίες επενδύουν με απώτερο σκοπό να δώσουν εργασία και να προσφέρουν ευημερία στους συμπατριώτες τους. 'Είναι γι' αυτό το λόγο,' συνέχισε, 'που οι εργαζόμενοι είναι υποχρεωμένοι να επιδοτούν αυτές

τις επενδύσεις, πληρώνοντας τους ανάλογους φόρους, μέρος των οποίων πρέπει να προσφέρεται ως βοήθεια προς τους επιχειρηματίες οι οποίοι αγωνιούν για το πώς θα τα βγάλουν πέρα στο δύσκολο έργο τους.'

'Ήταν μια πολύ άγρια χρονιά,' μου είπε ο Ππηλ λίγο αργότερα όταν βρεθήκαμε για μια συνέντευξη στην οποία μου μίλησε για τις κοινωνικές επιπτώσεις στις οικογένειες των ΣΑΒ και ΣΑΞ. Όταν τον ρώτησα γιατί τα μέλη των συνδέσμων εργοδοτών δεν επενδύουν τα λεφτά που χρειάζονται για επενδύσεις και να φέρουν την οικονομία σε κατάσταση ανάπτυξης, αυτός μου είπε ότι κανένας δεν είναι διατεθειμένος να ρισκάρει τις οικονομίες του και να κάνει επενδύσεις από τις οποίες τα ποσοστά κέρδους δεν θα είναι τα ανάλογα. Κατά τον ίδιο, σε περιόδους κρίσης, οι επιχειρηματίες προσπαθούν απλά να συντηρήσουν τον εαυτό τους και τις υπάρχουσες επενδύσεις τους μέχρι να έρθουν καλύτερες μέρες. 'Ξέρεις,' του είπα, 'σκέφτεσαι λες και δεν έχεις καθόλου χρήματα. Αυτό που λες θα πρέπει να το λεν οι εργαζόμενοι και κύρια αυτοί που δεν έχουν καθόλου οικονομίες.' Μου απάντησε κατά λέξη: 'Δεν μπορεί κάποιος ο οποίος συντηρεί κτιριακά συγκροτήματα σε Λευκωσία, Παρίσι, Λονδίνο, Μόσχα, Αγία Πετρούπολη και Αγία Νάπα να έχει τις ίδιες ανάγκες με κάποιον ο οποίος συντηρεί ένα σπίτι και μάλιστα μικρό. Ακόμα κι' ένας που νοικιάζει σπίτι, δεν χρειάζεται καθόλου να το συντηρεί γιατί ήδη το κάνει ο ιδιοκτήτης του.' Σε ότι αφορά τα δεκάδες ταξίδια που κάνουν στο εξωτερικό τα μέλη του συνδέσμου του, αυτός είπε ότι δεν μπορείς να έχεις επενδύσεις σε διάφορα μέρη του κόσμου και να μην πηγαίνεις προσωπικά για να τις επιβλέπεις από κοντά.

Αυτή όμως η οποία ήταν πιο διαφωτιστική πάνω στο συνδικαλιστικό ζήτημα ήταν η νούννα του Άβε η οποία μου μίλησε για την εκστρατεία που κάνεις ο βαφτιστικός της πάνω στο ζήτημα της μείωσης των μισθών. 'Είναι ο μόνος δρόμος για να φτηνήσουν τα προϊόντα και να γίνει πιο ανταγωνιστική η εθνική οικονομία,' είπε. 'Μάλιστα,' τόνισε 'αν ο κατώτερος μισθός των 900 Ευρώ τον μήνα γίνει 450, τότε θα εργοδοτούνται δυο αντί ένας και θα πέσει η ανεργία κάτω από το μισό. Όταν της είπα ότι είναι αδύνατο να τα βγάλει πέρα ένας άνθρωπος με οικογένεια μ' ένα τέτοιο ποσό, αυτή μου είπε ότι όλοι πρέπει να κάνουμε θυσίες.

Αυτό όμως που έφερε τα πάνω κάτω ήταν η απόφαση της κυβέρνησης να δώσει τα 3 ½ δισεκατομμύρια Ευρώ για τη δημιουργία συνεργατισμών οι οποίοι είχαν σκοπό να εξαλείψουν την ανεργία. Μια πληροφορία η οποία διέρρευσε από το προεδρικό αναφερόταν στην εργοδότηση πολλών νέων ανέργων στα νέα συνεργατικά με σκοπό όχι μόνο την εξάλειψη της ανεργίας, αλλά και την συνεργατική συνείδηση των νέων οι οποίοι θα εκπαιδεύονταν στο πώς

να οργανώνουν παραγωγικές επιχειρήσεις και να μοιράζονται τα λεφτά μεταξύ τους πάνω σε μη καπιταλιστικά πρότυπα. Ταυτόχρονα, θα δημιουργούνταν θέσεις εργασίας σε όλα τα μέρη της χώρας ακόμα και σ΄ αυτά τα οποία έχουν πάψει να έχουν παραγωγή τα τελευταία 40 χρόνια. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος είπε σε κοντινούς του ανθρώπους ότι η μεγαλύτερη συμβολή αυτών των συνεργατικών θα ήταν η δημιουργική απασχόληση των νέων, όχι μόνο ως παραγωγική διαδικασία αλλά και ως συλλογική πολιτική διαδικασία ως ένα μέσο παρεμπόδισης της εξάπλωσης της φασιστικής ιδεολογίας η οποία κατά τον ίδιο άρχισε ν' αποκτά πρόσβαση σε χιλιάδες ανθρώπους, κύρια αυτούς που έχουν ήδη επηρεαστεί από συγγενικές ιδεολογίες όπως ο ρατσισμός και ο εθνικισμός και κύρια αυτοί που ήταν ήδη μέλη των ΣΤΑ.

Και δεν έφτανε αυτό. Η απόφαση του προέδρου ήρθε σαν κεραυνός. 1.8 επιπρόσθετα δισεκατομμύρια Ευρώ δόθηκαν στους συνεργατισμούς, σπάζοντας ρεκόρ συνεργατικής ανάπτυξης, καθιστώντας τα νέα ιδρύματα ανταγωνιστικά, ακόμα και προς πολυεθνικές εταιρείες. Τα μέλη των ΣΑΒ, ΣΑΞ και ΣΑΤ έφτασαν στα πρόθυρα νευρικής κρίσης, περισσότερο απ' όλους όμως τα έχασε ο Νικ ο οποίος ήθελε να διεκδικήσει την προεδρία της δημοκρατίας την επόμενη περίοδο. Σύμφωνα με τον Νικ, ο πρόεδρος της δημοκρατίας, ο Χρι, εξαγόρασε με 5.3 δισεκατομμύρια Ευρώ την επόμενη προεδρία της δημοκρατίας. Ο εκπρόσωπος του κόμματός του μάλιστα έκανε και την διαίρεση και βρήκε ότι από τις 100 χιλιάδες μέλη των συνεργατισμών, ο καθ' ένας πήρε 53 χιλιάδες Ευρώ, δηλαδή ένας μέσος συνεργατισμός των 10 ατόμων πήρε πάνω από ½ εκατομμύριο Ευρώ, πράγμα απαράδεκτο κατά τον ίδιο. Η νούννα του Άβε μου είπε ότι από την ημέρα που η κυβέρνηση εφάρμοσε την πολιτική της μικτής οικονομίας, ο βαφτιστικός της σταμάτησε να κοιμάται τις νύχτες. Μάλιστα τα συνεργατικά έγιναν καλοί πελάτες των ημικρατικών οργανισμών με αποτέλεσμα να δυναμώσει περισσότερο η οικονομία που δεν στηριζόταν στην ατομική ιδιοκτησία. Όταν τη ρώτησα γιατί την πείραζε τόσο πολύ που κατάφεραν και άλλοι άνθρωποι να ζουν ανθρώπινα, αυτή μου είπε είναι άδικο να αφαιρείς τόση οικονομική δύναμη από μια κοινωνική ομάδα και ότι δεν θα συγχωρούσε ποτέ τον Γιό της Πλύστρας.

Η άκαρδη Βουλγάρα μάνα και η πονόψυχη Κυπριακή κοινωνία

Κορίνα Δημητρίου

Εν μέσω κυριολεκτικά της καταμέτρησης ψήφων, η είδηση κατόρθωσε να βρει το δρόμο για τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων: «Εγκατέλειψε το βρέφος σε σακούλα», «Σοκ στα Κοκκινοχώρια από την ενέργεια Βουλγάρας», «Συνελήφθη για ανθρωποκτονία η Βουλγάρα που γέννησε σε χωράφια», «Σοκαρισμένη είναι η κοινή γνώμη ανά το παγκύπριο», κλπ κλπ. Ενώ νοσηλευόταν με ακατάσχετη αιμορραγία, συνελήφθη για το αδίκημα της «απόκρυψης τοκετού» (Βλ. Δημοσίευμα Offsite 18/2/2013). Υπάρχει τέτοιο αδίκημα; Σε ποιόν οφείλουμε να δηλώνουμε τις εγκυμοσύνες μας; Μάλλον θα πρέπει να παρανόμησα κι εγώ στο παρελθόν (δις) γιατί δεν δήλωσα σε κανέναν ότι κυοφορούσα.

Ας πάρουμε την ιστορία από την αρχή. Μια μετανάστρια εργάζεται στα χωράφια μέχρι και την τελευταία ώρα της εγκυμοσύνης της. Δεν λέει στους εργοδότες της ότι είναι έγκυος. (Γιατί νομίζετε; Εσείς στη θέση της θα ρισκάρατε να χάνατε τη δουλειά για την οποία μεταναστεύσατε από τη χώρα σας;) Γεννάει μόνη και αβοήθητη στο δωμάτιο της. Την επομένη εμφανίζεται και πάλι στην εργασία της. *Όσες γυναίκες γέννησαν παιδιά, θα ξέρουν πόσο δύσκολες ώρες πρέπει να πέρασε η γυναίκα αυτή. Να γεννάει μόνη, χωρίς ένα φιλικό πρόσωπο να την ανακουφίσει, χωρίς ένα ζευγάρι φιλικά χέρια να την ξεκουράσουν.* Επιστρέφει στη δουλειά της γιατί διαφορετικά θα πεινάσει, κι αυτή και το παιδί της, αν είναι ακόμα ζωντανό. Αρχίζει να αιμορραγεί και μεταφέρεται στο νοσοκομείο. Εκεί, καταφέρνει επιτέλους να πει την τραγική της ιστορία. Αλλά είναι πια αργά.

Εν τη απουσία της, η γυναίκα του εργοδότη της έχει ήδη συγυρίσει το δωμάτιο της. (Πρέπει να είναι η μόνη γυναίκα στην Κύπρο που συγυρίζει το δωμάτιο της εργάτριας της). Έχει βρει μια σακούλα που βαρεί 3 και πλέον κιλά, αλλά δεν μπαίνει στον κόπο να κοιτάξει το περιεχόμενο της. Ούτε καν της κινεί την περιέργεια. Την πετάει κατευθείαν στα σκουπίδια.

Όμως η υπόθεση έχει ήδη πάρει το δρόμο προς την άμεμπτη Κυπριακή δικαιοσύνη. Η οποία χωρίς αμφιβολία θα καταδικάσει τη Βουλγάρα σε ανθρωποκτονία και είτε θα τη φυλακίσει είτε θα την πακετάρει για τη χώρα της. Άλλωστε έχει ήδη καταδικαστεί από τα λαϊκά δικαστήρια που στήνουν τα Κυπριακά ΜΜΕ καθώς και στις συνειδήσεις όλων των Κυπρίων που διάβασαν την είδηση. Γιατί είναι μια άκαρδη και ανεύθυνη και ψεύτρα μάνα που εγκατέλειψε το βρέφος της (για να πάει πού άραγε;). Αλλά πρωτίστως γιατί είναι Βουλγάρα και φτωχή. Και το πρόσωπο της φτώχιας είναι πολύ αποκρουστικό. Ειδικά σε μας που ξεχάσαμε πόσο φτωχοί έζησαν και πέθαναν οι παππούδες μας, κάποιοι ως μετανάστες σε άλλες αφιλόξενες χώρες.

Έχει όμως ο καιρός γυρίσματα. Με την ανεργία ανάμεσα στους Κυπρίους νέους να καλπάζει, να είστε βέβαιοι ότι αύριο θα είναι τα παιδιά μας που θα αναγκαστούν να ξενιτευτούν για ένα κομμάτι ψωμί. Και θα είναι οι κόρες μας, οι ανιψιές μας και οι εγγονές μας που θα γεννούν μόνες και αβοήθητες στα χωράφια, χωρίς να έχουν ούτε ένα σύμμαχο στην ιερά εξέταση που θα τις υποβάλει η τοπική κοινωνία. Μια κοινωνία που, όπως και τη δική μας σήμερα, θα έχει χάσει την ανθρωπιά της.

Λευκωσία 18.02.2013